

PRÁVNÍ NORMA

Zákon o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)

Zdroj:38/2002 Sb.
Číslo předpisu:**86/2002 Sb.**
Název:o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)
Účinnost od:01.06.2002
Vydáno dne:12.03.2002
Kategorie:04 OCHRANA OVZDUŠÍ

Plný text:

86
ZÁKON
ze dne 14. února 2002
o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů
(zákon o ochraně ovzduší)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
OCHRANA OVZDUŠÍ
HLAVA I
OBECNÁ USTANOVENÍ
§ 1
Předmět úpravy

(1) Tento zákon stanoví

- a) práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně vnějšího ovzduší před vnášením znečišťujících látek lidskou činností a při zacházení s regulovanými látkami, které poškozují ozonovou vrstvu Země, a s výrobky, které takové látky obsahují,
- b) podmínky pro další snižování množství vypouštěných znečišťujících látek působících nepříznivým účinkem na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí nebo na hmotný majetek,
- c) nástroje ke snižování množství látek ovlivňujících klimatický systém Země,
- d) opatření ke snižování světelného znečištění ovzduší.

(2) Tento zákon se nevztahuje na vnášení radionuklidů do životního prostředí, které je upraveno zvláštním zákonem.¹⁾

§ 2
Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona v oblasti ochrany ovzduší se rozumí

- a) vnějším ovzduším ovzduší v troposféře, s výjimkou ovzduší na pracovištích určených zvláštním právním předpisem²⁾ a v uzavřených prostorách, (dále jen "ovzduší"),
- b) znečišťující látkou jakákoliv látka vnesená do vnějšího ovzduší nebo v něm druhotně vznikající, která má přímo a nebo může mít po fyzikální nebo chemické přeměně nebo po spolupůsobení s jinou látkou škodlivý vliv na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí, na klimatický systém Země nebo na hmotný majetek,
- c) znečišťováním ovzduší vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší v důsledku lidské činnosti vyjádřené v jednotkách hmotnosti za jednotku času,
- d) emisí vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do životního prostředí,
- e) emisním limitem nejvýše přípustné množství znečišťující látky nebo stanovené skupiny

- znečišťujících látek nebo pachových látek vypouštěné do ovzduší ze zdroje znečišťování ovzduší vyjádřené jako hmotnostní koncentrace znečišťující látky v odpadních plynech nebo hmotnostní tok znečišťující látky za jednotku času nebo hmotnost znečišťující látky vztažená na jednotku produkce nebo lidské činnosti nebo jako počet pachových jednotek na jednotku objemu nebo jako počet částic znečišťující látky na jednotku objemu,
- f) emisním stropem nejvyšší přípustná úhrnná emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek vznikající v důsledku lidské činnosti vyjádřená v hmotnostních jednotkách za období 1 roku ze všech zdrojů znečišťování ovzduší, z jejich vymezené skupiny nebo z jednotlivého zdroje znečišťování ovzduší na vymezeném území,
- g) úrovní znečištění ovzduší hmotnostní koncentrace znečišťujících látek v ovzduší nebo jejich depozice z ovzduší na jednotku plochy zemského povrchu za jednotku času,
- h) provozovatelem zdroje znečišťování ovzduší (dále jen "provozovatel") právnická osoba nebo fyzická osoba, která zdroj znečišťování ovzduší skutečně provozuje; není-li taková osoba, považuje se za provozovatele vlastník zdroje znečišťování,³⁾
- i) imisí znečištění ovzduší vyjádřené hmotnostní koncentrací znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek,
- j) imisním limitem hodnota nejvýše přípustné úrovně znečištění ovzduší vyjádřená v jednotkách hmotnosti na jednotku objemu při normální teplotě a tlaku,
- k) mezi tolerance procento imisního limitu nebo část jeho absolutní hodnoty, o které může být imisní limit překročen,
- l) pachovými látkami látky nebo jejich směs, které způsobují obtěžující pachový vjem, charakterizované pachovým číslem, pachovou jednotkou nebo čichovým prahem,
- m) přípustnou tmavostí kouře nejvýše přípustný stupeň znečišťování ovzduší vyjádřený zabarvením kouřové vlečky nebo zjištěný v kouřovodu metodou stanovenou prováděcím právním předpisem,
- n) těkavou organickou látkou jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20 °C (293,15 K) má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití, a která může v průběhu své přítomnosti v ovzduší reagovat za spolupůsobení slunečního záření s oxidy dusíku za vzniku fotochemických oxidantů,
- o) nejlepší dostupnou technikou (technikami) nejúčinnější a nejpokročilejší stupeň vývoje použitých technologií a způsobů jejich provozování, které jsou vyvinuty v měřítku umožňujícím jejich zavedení v příslušném hospodářském odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek a zároveň jsou nejúčinnější v dosahování vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku,
- p) redukčním cílem procento, o které je nutno ve stanoveném termínu snížit emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek ze všech zdrojů znečišťování ovzduší umístěných na vymezeném území, případně z vymezené skupiny zdrojů znečišťování ovzduší, ve srovnání s rokem stanoveným jako referenční,
- r) světelným znečištěním každá forma osvětlení umělým světlem, které je rozptýleno mimo oblasti, do kterých je určeno, zejména pak míří-li nad hladinu obzoru.

(2) Pro účely tohoto zákona v oblasti ochrany ozonové vrstvy Země se rozumí

- a) regulovanou látkou látka poškozující ozonovou vrstvu Země uvedená v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a to bez ohledu na to, zda jde o nově vyrobenou, znovuzískanou, recyklovanou nebo regenerovanou látku vyskytující se samostatně nebo ve směsi; za regulovanou látku se nepovažuje nevýznamné množství této látky pocházející z nezáměrné nebo nahodilé výroby během výrobního procesu, z nezreagované suroviny nebo z používání technologického prostředku, ve kterém je přítomna regulovaná látka jako stopová nečistota, nebo které je emitováno během výroby produktů nebo manipulace s nimi,
- b) zacházením s regulovanými látkami a výrobky, které je obsahují, jejich výroba, dovoz, vývoz, dodávání na trh, skladování, sběr, znovuzískávání, recyklování, regenerování nebo

zneškodňování; zacházením je též použití regulované látky ve výrobním procesu nebo pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou,

c) nezbytnou potřebou potřeba regulovaných látek pro stanovené účely, kde není možná náhrada použití již zakázaných regulovaných látek pro zajištění ochrany zdraví a životů lidí, obrany a bezpečnosti státu, leteckého provozu a jaderných zařízení.

(3) Pro účely tohoto zákona v oblasti ochrany klimatického systému Země se rozumí

a) klimatickým systémem Země veškerá atmosféra, hydrosféra, biosféra, geosféra a jejich vzájemné působení,

b) změnou klimatu taková změna, která je vázána přímo nebo nepřímo na lidskou činnost měnící složení globální atmosféry a která je vedle přirozené proměnnosti klimatu pozorována za srovnatelný časový úsek,

c) látkami ovlivňujícími klimatický systém Země oxid uhličitý, methan, oxid dusný, částečně a zcela fluorované uhlovodíky a fluorid sírový.

§ 3

Povinnosti právnických a fyzických osob

(1) Každý je povinen omezovat a předcházet znečišťování ovzduší a snižovat množství jím vypouštěných znečišťujících látek stanovených podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(2) Veškerá paliva lze vyrábět, skladovat, dovážet, prodávat a používat jen v souladu se zvláštními právními předpisy,⁴⁾⁵⁾ a s tímto zákonem a v souladu s požadavky na kvalitu ve lhůtách stanovených prováděcím právním předpisem. Jako palivo nelze použít odpad podle zákona o odpadech.

(3) Výrobky s obsahem těkavých organických látek včetně pohonných hmot lze vyrábět, dovážet, prodávat, označovat, přepravovat, přečerpávat, skladovat a používat jen v souladu s požadavky na jejich kvalitu a na způsoby nakládání s nimi stanovenými prováděcím právním předpisem.

(4) Spalování látek ve zdrojích znečišťování ovzduší, které nejsou palivy určenými výrobcí jejich zařízení, popřípadě látkami uvedenými v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdrojů znečišťování ovzduší podle § 11 odst. 2, je zakázáno. Tento zákaz se nevztahuje na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií a živelných i jiných krizových situací prováděných v souladu se zvláštními právními předpisy.⁶⁾

(5) V otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních lze spalovat jen dřevo, dřevěné uhlí, suché rostlinné materiály a plynná paliva určená výrobcem, přičemž uvedená paliva nebo materiály nesmějí být kontaminovány chemickými látkami. Orgán obce v přenesené působnosti (dále jen "orgán obce") může nařízením obce stanovit podmínky pro spalování rostlinných materiálů podle § 50 odst. 1 písm. h) nebo jejich spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jejich odstranění podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

(6) Při výstavbě nových a změně stávajících zvláště velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší nebo při jejich modernizaci jsou osoby oprávněné k podnikání povinny volit nejlepší dostupné techniky v souladu s požadavky tohoto zákona a zvláštních právních předpisů.

(7) Je-li to technicky možné, musí být znečišťující látky ze zvláště velkého, velkého a středního zdroje znečišťování ovzduší odváděny do ovzduší definovaným způsobem, a to komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí, jejichž výška musí být vypočtena tak, aby bylo

chráněno lidské zdraví a životní prostředí. Způsob vypouštění odpadních plynů musí být uveden v podmínkách zajišťujících ochranu životního prostředí podle § 17 odst. 8 písm. c).

(8) Právnické a fyzické osoby jsou povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie.

(9) Provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší jsou povinni na požádání orgánu ochrany ovzduší (§ 42), nebo stanoví-li tak prováděcí právní předpis, poskytovat informace o těchto zdrojích, jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů.

(10) Při činnostech v místech a prostorech stanovených prováděcím právním předpisem je každý povinen plnit nařízení orgánu obce a v souladu s ním provádět opatření k zamezení výskytu světelného znečištění ovzduší.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší a lhůty k jejich dosažení, způsob nakládání s výrobky, které obsahují těkavé organické látky, a lhůty k dosažení těchto požadavků a zásady a náležitosti evidence a bilancování spotřeby těkavých organických látek.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví místa a prostory, kde nesmí docházet k výskytu světelného znečištění, činnosti, na které se vztahuje povinnost podle odstavce 10, opatření ke snižování nebo předcházení výskytu světelného znečištění a limity stanovující horní mez světelného znečištění.

HLAVA II OCHRANA OVZDUŠÍ

§ 4

Kategorie a zařazování zdrojů znečišťování ovzduší

(1) Zdroje znečišťování ovzduší jsou

- a) mobilní,
- b) stacionární.

(2) Mobilními zdroji znečišťování ovzduší (dále jen "mobilní zdroj znečišťování") jsou samohybná a další pohyblivá, případně přenosná zařízení vybavená spalovacími motory znečišťujícími ovzduší, pokud tyto motory slouží k vlastnímu pohonu nebo jsou zabudovány jako nedílná součást technologického vybavení. Jde zejména o

- a) dopravní prostředky, kterými jsou silniční vozidla, drážní vozidla a stroje, letadla a plavidla,
- b) nesilniční mobilní stroje, kterými jsou kompresory, přemístitelné stavební stroje a zařízení, buldozery, vysokozdvizné vozíky, pojízdné zdvihací plošiny, zemědělské a lesnické stroje, zařízení na údržbu silnic, sněžné pluhy, sněžné skútry a jiná obdobná zařízení,
- c) přenosná nářadí vybavená spalovacím motorem, například motorové sekačky a pily, sbíječky a jiné obdobné výrobky.

Podmínky ochrany ovzduší před znečišťováním způsobeným mobilními zdroji znečišťování upravují zvláštní právní předpisy.⁴⁾⁵⁾⁸⁾

(3) Stacionární zdroj znečišťování ovzduší (dále jen "stacionární zdroj") je zařízení spalovacího nebo jiného technologického procesu, které znečišťuje nebo může znečišťovat ovzduší, dále šachta, lom a

jiná plocha s možností zapaření, hoření nebo úletu znečišťujících látek, jakož i plocha, na které jsou prováděny práce nebo činnosti, které způsobují nebo mohou způsobovat znečištění ovzduší, dále sklad a skládka paliv, surovin, produktů, odpadů a další obdobné zařízení nebo činnost.

(4) Stacionární zdroje se dělí

- a) podle míry svého vlivu na kvalitu ovzduší na kategorie
 - 1. zvláště velké,
 - 2. velké,
 - 3. střední a
 - 4. malé,
- b) podle technického a technologického uspořádání na
 - 1. zařízení spalovacích technologických procesů, ve kterých se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla, (dále jen "spalovací zdroje"),
 - 2. spalovny odpadů⁷⁾ a zařízení schválená podle § 17 odst. 2 písm. c) pro spoluspalování odpadu a
 - 3. ostatní stacionární zdroje (dále jen "ostatní zdroje").

(5) Spalovací zdroje se zařazují podle tepelného příkonu nebo výkonu do těchto kategorií:

- a) zvláště velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším bez přihlédnutí ke jmenovitému tepelnému výkonu,
- b) velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu vyšším než 5 MW do 50 MW nespádající pod písmeno a),
- c) střední spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu od 0,2 MW do 5 MW včetně,
- d) malé spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu nižším než 0,2 MW.

(6) Jmenovité tepelné příkony nebo výkony zvláště velkých, velkých a středních spalovacích zdrojů téhož provozovatele se pro účely stanovení kategorie zdroje nebo emisních limitů sčítají, jestliže

- a) jsou umístěny ve stejné místnosti, stavbě nebo v provozním celku,
- b) spaliny jsou vypouštěny společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo by s ohledem na uspořádání a druh používaného paliva mohly být vypouštěny společným komínem.

(7) Jmenovité tepelné výkony malých spalovacích zdrojů téhož provozovatele se pro účely stanovení kategorie zdroje sčítají za předpokladu, že spaliny jsou nebo by mohly být vypouštěny společným komínem.

(8) Spalovny odpadů⁷⁾ patří do kategorie zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojů a podle druhu spalovaného odpadu se rozlišují na

- a) spalovny nebezpečného odpadu,
- b) spalovny komunálního odpadu a
- c) spalovny jiného než nebezpečného a komunálního odpadu.

Do kategorie zvláště velkých stacionárních zdrojů se zařazují spalovny

- 1. podle písmena a), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je

větší než 10 tun za den,

2. podle písmena b), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 3 tuny za hodinu, nebo

3. podle písmena c), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 50 tun za den.

(9) K ostatním zdrojům náleží také spalovací zařízení procesních ohřevů, u kterých jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny společně se znečišťujícími látkami emitovanými technologickým procesem.

(10) Provozovatel je povinen zařadit stacionární zdroj do příslušné kategorie v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. V pochybnostech, zda jde o stacionární zdroj a o jeho zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů, rozhoduje Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce"), a to na návrh provozovatele nebo z vlastního podnětu.

(11) U technologií a jejich zařízení, které dosud nebyly použity v provozu (nově zaváděné technologie), rozhodne o kategorii stacionárního zdroje a emisních limitech Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo").

(12) Prováděcí právní předpis stanoví způsob zařazování stacionárních zdrojů do jednotlivých kategorií.

§ 5

Přípustná úroveň znečišťování ovzduší, emisní limity

(1) Přípustnou úroveň znečišťování ovzduší určují hodnoty emisních limitů pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny, přípustná tmavost kouře, pachové číslo, přípustná míra obtěžování zápachem, emisní stropy a redukční cíle pro jednotlivé znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek.

(2) Emisní limity pro stacionární zdroje se člení na

a) obecné emisní limity, které jsou stanoveny pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny,

b) specifické emisní limity, které jsou stanoveny u jmenovitě uvedených stacionárních zdrojů; specifické emisní limity se stanovují bez přihlídnutí k obecným emisním limitům pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny významné co do množství a škodlivosti emisí.

(3) Emisní limity pro výrobky vybavené spalovacím motorem [§ 4 odst. 2 písm. c)] stanoví zvláštní právní předpis.⁴⁾

(4) Pokud je ve zvláště velkém, velkém nebo středním spalovacím zdroji současně spalováno více druhů paliv, stanoví emisní limity na základě podkladů předložených provozovatelem inspekce postupem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(5) Emisní stropy a redukční cíle pro vybrané znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek a lhůty k jejich dosažení, případně emisní stropy a redukční cíle pro vymezená území, pro skupiny nebo jednotlivé stacionární zdroje jsou stanoveny v národních programech snižování emisí znečišťujících látek za účelem dodržení přípustné úrovně znečištění ovzduší podle § 6 odst. 1.

(6) U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis, může orgán kraje v přenesené působnosti (dále jen "orgán kraje") uložit provozovateli místo povinnosti dodržovat některé emisní limity povinnost plnit plán snížení emisí znečišťujících látek, případně opatření k omezení použití surovin a výrobků, z nichž vznikají emise znečišťujících látek, (dále jen "plán snížení emisí").

(7) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v odstavci 6 vypracuje návrh plánu na snížení emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a předloží ho orgánu kraje se žádostí o schválení k jeho provádění.

(8) U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis, ukládá orgán kraje provozovateli místo povinnosti dodržovat emisní limity povinnost plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje.

(9) Plány snížení emisí znečišťujících látek a plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje vypracovává provozovatel zdroje uvedeného v prováděcím právním předpisu ve lhůtě a na dobu stanovenou orgánem ochrany ovzduší, s výjimkou plánů u zdrojů podle § 54 odst. 7, které se vypracovávají na dobu 5 let.

(10) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v odstavci 8 vypracuje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem návrh plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje a předloží ho orgánu kraje se žádostí o schválení k jeho provádění. Plnění tohoto plánu se považuje za splnění povinnosti dodržovat emisní limity podle tohoto zákona.

(11) Orgán kraje zamítne předložený plán snížení emisí a plán správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pokud je vypracován v rozporu s tímto zákonem a jeho prováděcími právními předpisy. Zamítavé stanovisko musí obsahovat důvody zamítnutí a lhůtu předložení nového návrhu plánu.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví seznam znečišťujících látek, jejich stanovených skupin, emisní limity obecné a specifické, postup výpočtu emisních limitů v případech současného spalování různých druhů paliv nebo spoluspalování odpadů s palivy, podmínky provozování stacionárních zdrojů, kritéria určující plnění těchto podmínek a dodržování emisních limitů včetně metod odběru vzorků a měření, přípustnou tmavost kouře, pachové látky a pachová čísla, náležitosti a způsob zpracování plánu na snížení emisí a plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje a skupiny zdrojů, pro které se tyto plány zpracovávají.

§ 6

Přípustná úroveň znečištění ovzduší

(1) Přípustnou úroveň znečištění ovzduší určují hodnoty imisních limitů, meze tolerance a četnost překročení pro jednotlivé znečišťující látky. V případě troposférického ozonu je přípustná úroveň znečištění ovzduší určena cílovými imisními limity a dlouhodobými imisními cíli. Imisní limit nesmí být překročen více než o mez tolerance a nad stanovenou četnost překročení. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při jejich činnosti.

(2) Ministerstvo vypracovává ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady návrhy národních programů snižování emisí těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, pro které byly stanoveny emisní stropy nebo redukční cíle a lhůty k jejich dosažení s cílem zlepšení kvality ovzduší dosažením imisních limitů jednotlivých znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Národní programy snižování emisí se vypracovávají i pro znečišťující látky, které nemají stanoveny emisní stropy nebo redukční cíle, ale dochází u nich k překračování imisních limitů.

(3) Návrhy národních programů vypracované podle odstavce 2 a předložené ministerstvem vydává vláda nařízením. Národní programy se aktualizují vždy po 5 letech.

(4) Programy podle odstavců 2 a 5 mohou být realizovány na základě dohod mezi orgány ochrany ovzduší a provozovateli stacionárních zdrojů nebo osobami jimi zřízenými o řešení problémů souvisejících s místními nepříznivými klimatickými a rozptylovými podmínkami, případně i s jinými vlivy na imisní situaci. Na základě dohody může přistoupit provozovatel na plnění zpřísněných emisních limitů, přičemž ustanovení § 17 odst. 2 písm. f) není tímto dotčeno.

(5) Orgán kraje je povinen zpracovat pro své území krajský program snižování emisí znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin a orgán obce může zpracovat pro své území místní program snižování emisí znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, s cílem zlepšení kvality ovzduší zejména dosažením imisních limitů jednotlivých znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Krajské programy snižování emisí musí být v souladu s národními programy a místní programy snižování emisí musí být v souladu s národními programy i s krajskými programy snižování emisí. Obsah národního, krajského a místního programu snižování emisí je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(6) Krajské a místní programy snižování emisí vydávají orgány kraje a obcí ve svých nařízeních, která jsou závazná pro všechny orgány a správní úřady konající v řízeních podle § 17 odst. 9. Informace o krajských a místních programech snižování emisí musí být uvedeny na úředních deskách příslušného kraje a příslušné obce spolu s oznámením, kde lze do nich nahlédnout, a tyto programy se zveřejňují v elektronické podobě ve veřejně přístupném informačním systému. Plnění těchto programů orgány krajů a orgány obcí průběžně kontrolují a vyhodnocují.

(7) Z programů snižování emisí podle odstavce 6 se vychází při výkonu veřejné správy na krajské a místní úrovni, zejména při územním plánování, územním rozhodování a povolování staveb nebo jejich změn, a při posuzování záměrů, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, nebo rozvojových koncepcí a programů rozvoje jednotlivých oborů a odvětví.⁹⁾

(8) Ministerstvo zajišťuje sledování kvality ovzduší na celém území České republiky. Sledováním kvality ovzduší může ministerstvo pověřit jím zřízenou právnickou osobu.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví způsob sledování kvality ovzduší, včetně metod odběru vzorků, měření, vyhodnocování a dalších technických požadavků; dále stanoví imisní limity a jejich meze tolerance pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny, přípustnou četnost překračování imisních limitů, cílové imisní limity, dlouhodobé imisní cíle a lhůty k jejich dosažení, závazné emisní stropy, redukční cíle, znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek, pro které budou připravovány roční emisní inventury a roční emisní projekce vztahující se k cílovému roku 2010 a požadavky na způsob přípravy a provádění emisních inventur, emisních projekcí a programu snižování emisí.

§ 7

Zvláštní ochrana ovzduší

(1) Oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší se rozumí prováděcím právním předpisem vymezená část území (zóna) nebo sídelní seskupení (aglomerace), kde je překročena hodnota jednoho nebo více imisních limitů nebo cílového imisního limitu pro ozon nebo hodnota jednoho či více imisních limitů zvýšená o příslušné meze tolerance.

(2) Sídelním seskupením je vymezené osídlené území, na němž žije nejméně 250 000 obyvatel, případně území s menším počtem obyvatel, kde vysoká hustota osídlení vyžaduje zvláštní opatření k ochraně ovzduší.

(3) V oblastech, na které se nevztahuje odstavec 1, musí orgány ochrany ovzduší v programech snižování emisí (§ 6) stanovit a zajistit dodržování opatření k udržení dobré kvality ovzduší.

(4) Vymezení oblastí podle odstavců 1 a 3 a jejich případné změny provádí ministerstvo jedenkrát za rok.

(5) V oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší zajišťuje ministerstvo sledování úrovně znečištění ovzduší znečišťujícími látkami, pro něž jsou stanoveny imisní limity.

(6) Pro oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší jsou orgány kraje a orgány obce povinny vypracovat programy ke zlepšení kvality ovzduší pro znečišťující látky, u kterých jsou překračovány imisní limity a meze tolerance, v případě troposférického ozonu cílové imisní limity, a to za účelem plnění limitních hodnot ve lhůtách uvedených v prováděcím právním předpisu. Tato povinnost se vztahuje také na případy, kdy hodnoty úrovně znečištění ovzduší troposférickým ozonem nepřesahují hodnoty cílových imisních limitů, přesahují však hodnoty dlouhodobých imisních cílů. Rozsah a způsob vypracování krajského a místního programu ke zlepšení kvality ovzduší je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(7) Krajské a místní programy ke zlepšení kvality ovzduší vydávají orgány kraje a obcí ve svých nařízeních, která jsou závazná pro všechny orgány a správní úřady konající v řízeních podle odstavce 9 a § 17 odst. 9. Informace o programech zlepšení kvality ovzduší musí být uvedeny na úředních deskách příslušného kraje a příslušné obce spolu s oznámením, kde lze do nich nahlédnout, a tyto programy se zveřejňují v elektronické podobě ve veřejně přístupném informačním systému. Plnění těchto programů orgány krajů a orgány obcí průběžně kontrolují a vyhodnocují.

(8) V případě, že jsou imisní limity a meze tolerance překračovány u více než jedné znečišťující látky, musí být pro dotčenou oblast zpracován příslušným orgánem kraje nebo orgánem obce integrovaný program ke zlepšení kvality ovzduší.

(9) Z programů ke zlepšení kvality ovzduší podle odstavců 6 a 8 se vychází při výkonu veřejné správy na krajské a místní úrovni, zejména při územním plánování, územním rozhodování a povolování staveb nebo jejich změn a při posuzování vlivů staveb nebo technologií na životní prostředí podle zvláštního právního předpisu.⁹⁾

(10) Pro území, ve kterém imisní koncentrace překračuje hodnotu jednoho nebo více imisních limitů, avšak nepřekračuje jejich meze tolerance, mohou orgány kraje zpracovat přiměřeně podle odstavce 6 programy ke zlepšení kvality ovzduší. Informace o těchto programech musí být uvedeny na úředních deskách příslušných krajů spolu s oznámením, kde lze do nich nahlédnout, a tyto programy se zveřejňují v elektronické podobě ve veřejně přístupném informačním systému.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví způsob posuzování a hodnocení kvality ovzduší, oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší a oblasti s dobrou kvalitou ovzduší, imisní limity pro území s ochranou ekosystému a lhůty jejich platnosti, pokud je stanoveno zpřísnění jejich hodnot.

§ 8

Smogová situace

(1) Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění ovzduší znečišťující látkou překročí zvláštní imisní limit (varovný limit). Pokud ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba předpokládá na základě vyhodnocení kvality ovzduší vznik smogové situace, vyhlásí současně varovné opatření.

(2) Zvláštním imisním limitem podle odstavce 1 se rozumí taková úroveň znečištění ovzduší, při jejímž překročení hrozí již při krátké expozici riziko poškození lidského zdraví nebo poškození ekosystému.

(3) Vznik a ukončení smogové situace vyhláší ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba neprodleně. Současně se vznikem smogové situace vyhlásí regulační opatření k omezování emisí ze stacionárních zdrojů, které se na znečišťování ovzduší rozhodujícím způsobem podílejí.

(4) Pro oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší podle § 7 odst. 1 stanoví prováděcí právní předpis smogový varovný a regulační systém (dále jen "ústřední regulační řád") a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci podle odstavce 3.

(5) Orgány kraje a orgány obce jsou povinny v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší svým nařízením vydat regulační řád pro jejich území. V tomto regulačním řádu upraví vyhlášení a odvolávání regulačních opatření na svém území v případě vyhlášení vzniku smogové situace podle odstavce 3 a omezení nebo zastavení provozu stacionárních a mobilních zdrojů znečišťování ve své územní působnosti, s výjimkou stacionárních zdrojů regulovaných podle odstavce 3. Při vypracování krajského a místního regulačního řádu orgán kraje a orgán obce přihlédne k negativním důsledkům omezení nebo zastavení zemědělských provozů s chovem hospodářských zvířat.

(6) Krajský regulační řád nesmí být v rozporu s ústředním regulačním řádem. Místní regulační řád nesmí být v rozporu s krajským regulačním řádem a s ústředním regulačním řádem.

(7) Po vyhlášení vzniku smogové situace podle odstavce 3 může orgán ochrany ovzduší

- a) nařídit provozovatelům stacionárních zdrojů omezení nebo zastavení provozu zdroje,
- b) nařídit provozovatelům mobilních zdrojů znečišťování omezení provozu těchto zdrojů nebo zákaz tyto zdroje používat.

(8) Regulační opatření lze vyhlásit na nezbytně nutnou dobu jen s uvedením důvodu a území, na které se regulační opatření vztahuje. V regulačním opatření orgán ochrany ovzduší uvede, na které osoby se regulační opatření vztahuje a jaká omezení jsou povinny strpět.

(9) Osoba, které se regulační opatření dotýká, je povinna toto opatření dodržovat po celou dobu počínaje okamžikem, kdy regulační opatření nabylo účinnosti až do jejich zrušení.

(10) Regulační opatření, jejich změny a zrušení vyhláší ministerstvo nebo orgán kraje v televizním a rozhlasovém vysílání; orgán obce vyhláší regulační opatření, jejich změny a zrušení v místních informačních prostředcích. Regulační opatření nabývají účinnosti od okamžiku jejich vyhlášení.

(11) Osoba, která provozuje televizi nebo rozhlas, je povinna bez náhrady nákladů na základě žádosti ministerstva nebo orgánu kraje neprodleně a bez úprav obsahu a smyslu uveřejnit informace o vyhlášení regulačních opatření.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů pro znečišťující látky, nebo jejich stanovené skupiny, způsob jejich kontroly včetně metod odběru vzorků, měření a dalších technických požadavků, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci podle odstavce 3 a zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů.

§ 9

Zjišťování znečišťujících látek

(1) Emise znečišťujících látek ze zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů zjišťují provozovatelé především měření a v případech stanovených v prováděcím právním předpisu výpočtem. V pochybnostech rozhodne na návrh provozovatele orgán kraje.

(2) Měření emisí se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám složení vypouštěných odpadních plynů do vnějšího ovzduší. Má-li stacionární zdroj několik výdechů, komínů nebo výpustí, měří se emise na každém z nich. Měření a vyhodnocení naměřených hodnot se provádí jednorázově v termínech stanovených v prováděcím právním předpisu nebo nepřetržitě v průběhu roku (kontinuálním měřením).

(3) Kontinuálním měřením emisí se průběžně měří hmotnostní koncentrace emisí znečišťujících látek vypouštěných ze stacionárního zdroje v průběhu kalendářního roku. Výsledky kontinuálního měření emisí musí být v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem průběžně zaznamenávány, vyhodnocovány a uchovávány.

(4) Pokud pro danou znečišťující látku nebo skupinu látek není stanoven u stacionárního zdroje specifický emisní limit, je provozovatel povinen plnit obecný emisní limit. Orgán kraje na žádost provozovatele, z vlastního podnětu nebo na návrh inspekce vymezí rozhodnutím znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny k plnění obecných emisních limitů.

(5) Účinnost spalování a množství vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů uvedených v § 12 odst. 1 písm. f) zjišťuje autorizovaná osoba (§ 15) měřením podle postupu stanoveného prováděcím právním předpisem.

(6) Úroveň znečištění ovzduší a dodržování imisních limitů zjišťují orgány ochrany ovzduší měřením nebo kombinací měření a modelového výpočtu nebo modelovým výpočtem nebo jinou metodou odborného odhadu.

(7) Měření, jehož účelem je prokázat dodržování emisních limitů nebo ověření správnosti měření znečišťujících látek prováděných provozovatelem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, a měření imisí provádí osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. a).

(8) V případech stanovených prováděcím právním předpisem provádí měření znečišťujících látek u stacionárního zdroje provozovatel, a to způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(9) Provozovatel je povinen na základě výsledků měření prokázat jím vykazované emise znečišťujících látek a dodržování stanovených emisních limitů a emisních stropů u stacionárního zdroje.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah a způsob měření znečišťujících látek u stacionárních zdrojů včetně jejich vyhodnocení, provádění kontinuálního měření emisí včetně zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání jeho výsledků; dále stanoví skupiny stacionárních zdrojů, kde se zjišťují znečišťující látky výpočtem, a postup výpočtu včetně emisních faktorů, měření účinnosti spalování u malých spalovacích zdrojů včetně množství a rozsahu vypouštěných látek, podrobné postupy zjišťování úrovně znečištění ovzduší včetně metod a dalších požadavků, jakož i podmínky provozování systému měřicích stanic.

§ 10

Zjišťování pachových látek

(1) Vnášení pachových látek ze stacionárních zdrojů do ovzduší nad míru způsobující obtěžování obyvatelstva není dovoleno.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví přípustnou míru obtěžování zápachem a způsob jejího zjišťování.

§ 11

Povinnosti provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů

(1) Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů jsou povinni

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje v souladu s podmínkami ochrany ovzduší, které jsou uvedeny ve stanoviscích a povoleních vydaných podle § 17,
- b) dodržovat emisní limity včetně stanovených lhůt k jejich plnění, emisní stropy, přípustnou tmavost kouře, pachové číslo a neobtěžovat zápachem nad přípustnou míru obydlené oblasti,
- c) zjišťovat množství vypouštěných znečišťujících látek postupem a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- d) plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší ke zjednání nápravy podle § 38,
- e) vést provozní evidenci o stacionárních zdrojích v rozsahu stanoveném v prováděcím

právním předpisu a zpracovat souhrnnou evidenci z údajů provozní evidence a předávat ji příslušným orgánům ochrany ovzduší,

f) poskytovat příslušným orgánům ochrany ovzduší údaje podle písmene e) a další jimi vyžádané údaje potřebné zejména ke zjištění podílu zdroje na znečišťování ovzduší,

g) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárních zdrojů nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší a činit opatření k předcházení havárií; v případě výskytu takového stavu podat o něm zprávu orgánu ochrany ovzduší nejpozději do 24 hodin; v případě poruchy, za kterou se považuje odchylka od normálního provozu zdroje v důsledku technické závady a při které u zdroje nemohou být dodrženy emisní limity, bezodkladně odstavit zdroj v souladu se souborem technickoorganizačních opatření, není-li ji možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; tímto ustanovením nejsou dotčeny povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem,⁶⁾

h) vypracovat pro účely regulace emisí za situace uvedené v § 8 odst. 1 a 3 regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů a předložit je inspekci ke schválení,

i) při vyhlášení regulačních opatření podle § 8 odst. 3 plnit povinnosti vyplývající z ústředního, krajského a místního regulačního řádu podle § 8 odst. 4 a 5,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité (kontinuální) měření emisí látek znečišťujících ovzduší včetně zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání jeho výsledků, pokud to stanoví prováděcí právní předpis,

k) při vážném nebo bezprostředním ohrožení zdraví z důvodu nadměrné koncentrace znečišťujících látek bezodkladně zastavit nebo omezit provoz stacionárního zdroje, jeho části nebo jinou činnost, která je příčinou ohrožení nebo snížení kvality ovzduší, neprodleně informovat inspekci a správní úřady podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ a plnit jejich pokyny ke zjednaní nápravy; současně informovat veřejnost o následcích poruchy nebo jiné příčiny, která vedla ke vzniku této situace,

l) umožnit osobám pověřeným orgány ochrany ovzduší a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem zjištění množství znečišťujících látek, kontroly provozu a technického stavu tohoto zdroje, na požádání zpřístupnit veřejnosti informaci o znečišťování ovzduší ze stacionárního zdroje a o opatřeních k omezení tohoto znečišťování,

m) zpřístupnit veřejnosti informaci o znečišťování ovzduší ze stacionárního zdroje a o opatřeních omezení tohoto znečišťování,

n) na základě požadavku ministerstva nebo inspekce poskytnout informace nutné ke stanovení kategorie stacionárního zdroje podle § 4 odst. 10 a 11 a ke stanovení rozsahu sledovaných znečišťujících látek podle § 9 odst. 4,

o) plnit úkoly vyplývající z plánu snížení emisí podle § 5 odst. 6,

p) plnit úkoly vyplývající z programů ke zlepšování kvality ovzduší podle § 7 odst. 6,

r) plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 8,

s) předkládat inspekci protokoly o výsledcích měření znečišťujících látek podle § 9 odst. 1, 2, 7 a 9.

(2) Provozovatelé zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů jsou dále povinni vypracovat ve lhůtě stanovené inspekci soubor technicko-provozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárních zdrojů, včetně opatření ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijních stavů v souladu s podmínkami ochrany ovzduší, (dále jen "provozní řád") a předkládat jejich návrhy i návrhy jejich změn ke schválení inspekci. Stanoví-li tak prováděcí právní předpis, zpracovávají provozní řád také provozovatelé středních stacionárních zdrojů v přiměřeně stanoveném rozsahu. Po jejich schválení jsou provozními řády vázáni. Tím nejsou dotčeny povinnosti stanovené podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

(3) Spalovny odpadu a zařízení schválená pro spoluspalování odpadu může provozovat pouze osoba, která je držitelem platného osvědčení o autorizaci podle § 15 odst. 1 písm. c).

§ 12

Povinnosti provozovatelů malých stacionárních zdrojů

znečišťování

(1) Provozovatelé malých stacionárních zdrojů jsou povinni

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje jen v souladu s podmínkami pro provoz těchto zdrojů,
- b) umožnit osobám pověřeným obcí a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem ověření kategorizace zdroje, zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu a předkládat jim k tomu potřebné podklady,
- c) oznámit stacionární zdroj, který vypouští těkavé organické látky, orgánu obce způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, vést evidenci těkavých látek a poskytnout každoročně přehled o jejich spotřebě obci,
- d) plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy podle § 38 odst. 1,
- e) dodržovat přípustnou tmavost kouře a pachové číslo, je-li stanoveno, a neobtěžovat kouřem a zápachem osoby ve svém okolí a obydlené oblasti,
- f) zajišťovat prostřednictvím oprávněné osoby měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrolu stavu spalinových cest u spalovacích zdrojů provozovaných při podnikatelské činnosti provozovatele, a to nejméně jedenkrát za 2 roky, a odstraňovat zjištěné závady; tuto povinnost plní provozovatelé u zdrojů spalujících tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15 kW a u zdrojů spalujících plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW; za oprávněnou osobu se považuje držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví.¹⁰⁾

(2) Povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. b) a f) se nevztahují na provozovatele malých stacionárních zdrojů umístěných v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci s výjimkou případů, kdy jsou provozovány výhradně pro podnikatelskou činnost.

(3) Plnění povinnosti týkající se kontroly podle odstavce 1 písm. f) je provozovatel povinen na požádání osob pověřených obcí prokázat záznamem oprávněné osoby ne starším než 2 roky.

(4) Nedodržení povinností uvedených v odstavci 1 písm. e) je přestupkem podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob vedení evidence a rozsah sledovaných údajů pro bilancování spotřeby těkavých organických látek.

§ 13

Evidence zdrojů znečišťování a vyhodnocování kvality ovzduší

(1) Evidence a vyhodnocování znečišťování ovzduší, údaje o zdrojích znečišťování a jejich emisích jsou zajišťovány orgány ochrany ovzduší a vedeny v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší. Registr emisí a zdrojů znečišťování zajišťuje ministerstvo; jeho vedením může pověřit jím zřízenou právnickou osobu. Součástí tohoto registru je i evidence spaloven odpadu.

(2) Evidence a vyhodnocování látek ovlivňujících klimatický systém Země, jejich emisí a přirozených úbytků jsou vedeny v registru látek ovlivňujících klimatický systém Země, který zajišťuje ministerstvo; jeho vedením může pověřit jím zřízenou právnickou osobu. V tomto registru jsou vedeny i údaje o výrobě, dovozu, vývozu a spotřebě paliv a pohonných hmot.

(3) Evidence a vyhodnocování kvality ovzduší jsou vedeny v registru informačního systému kvality ovzduší. Registr informačního systému kvality ovzduší zajišťuje ministerstvo; jeho vedením může pověřit jím zřízenou právnickou osobu. Registry podle odstavců 1 a 2 jsou součástí tohoto informačního systému.

(4) Provozovatel zvláště velkého a velkého stacionárního zdroje je povinen zpracovat z údajů provozní evidence souhrnnou provozní evidenci u každého provozovaného stacionárního zdroje za kalendářní rok a předat ji inspekci do 15. února následujícího roku.

(5) Provozovatel středního stacionárního zdroje je povinen zpracovat z údajů provozní evidence souhrnnou provozní evidenci u každého provozovaného stacionárního zdroje za kalendářní rok a předat ji okresnímu úřadu do 15. února následujícího roku.

(6) Inspekce podle odstavce 4 a okresní úřad podle odstavce 5 ověří správnost údajů souhrnné provozní evidence a předá je ministerstvu k zajištění evidence podle odstavce 1.

(7) Každý, kdo provádí zjišťování úrovně znečištění ovzduší podle § 9 odst. 6 za veřejné prostředky, je povinen předat ministerstvu výsledky tohoto zjištění do registru informačního systému kvality ovzduší, a to do 30 dnů od jejich zjištění.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti a postup vedení provozní evidence pro zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje, postup zpracování údajů souhrnné provozní evidence, zpracování provozního řádu a postup při hlášení havárie stacionárního zdroje.

§ 14

Základní povinnosti provozovatelů, výrobců a dovozců mobilních zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé mobilních zdrojů znečišťování jsou povinni provozovat a udržovat tyto zdroje v souladu s podmínkami stanovenými zvláštními právními předpisy^{4),5),8)} včetně dodržování stanovených emisních limitů.

(2) Výrobci a dovozci jsou povinni vyrábět a dovážet pouze takové mobilní zdroje, které splňují podmínky pro provoz a emisní limity stanovené zvláštními právními předpisy.^{4),5),8)}

(3) Provozovatelé mobilních zdrojů znečišťování jsou povinni plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší vydané podle § 8 odst. 7 písm. b).

§ 15

Autorizace

(1) Osvědčení o autorizaci podle tohoto zákona se vyžaduje

- a) k měření emisí nebo imisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 7, stanovení pachového čísla a míry obtěžování obyvatelstva zápachem, stavových veličin plynů, koncentrace srovnávací látky a vlhkosti v plynu a k ověřování správnosti měření znečišťujících látek,
- b) k měření účinnosti spalovacího zdroje a vypouštěných látek a ke kontrole spalinových cest podle § 9 odst. 5,
- c) k provozování spalovny odpadu, zařízení schváleného pro spoluspalování odpadu nebo zvláště velkého spalovacího zdroje,
- d) ke zpracování rozptylových studií a zpracování odborných posudků podle § 17 odst. 6.

(2) Osvědčení o autorizaci podle odstavce 1 vydává ministerstvo fyzickým a právnickým osobám na podkladě jejich žádosti. U právnické osoby podává žádost o autorizaci statutární orgán nebo jeho zástupce, který splňuje požadavky zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

(3) Žádost o vydání osvědčení o autorizaci podle odstavce 1 písm. a) obsahuje

- a) jméno, příjmení, identifikační číslo, rodné číslo nebo datum narození, není-li rodné číslo přiděleno, a adresu bydliště žadatele, je-li jím fyzická osoba, nebo název, právní formu, sídlo a

- identifikační číslo právnické osoby, je-li žadatelem právnická osoba,
- b) uvedení rozsahu látek, které žadatel hodlá měřit, s uvedením, zda jde o měření emisí nebo imisí, stanovení pachového čísla a míry obtěžování obyvatelstva zápachem, stavových veličin plynů, koncentrace srovnávací látky a vlhkosti plynu,
- c) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním nebo obdobném poměru a budou se podílet na měření, a doklady o jejich odborném výcviku,
- d) jméno, příjmení a adresu bydliště odpovědného zástupce právnické osoby, popřípadě též fyzické osoby, pokud jej fyzická osoba podle živnostenského zákona ustanovila,
- e) seznam přístrojového vybavení určeného k měření včetně seznamu výrobních čísel přístrojů, jejich typů, roku výroby, výrobce, doklad o právním vztahu k přístrojům a o kalibraci těchto přístrojů a seznam chemikálií, které budou k měření použity včetně kalibračních plynů,
- f) seznam metod, postupů odběrů a úprav vzorků pro účely měření, včetně konečných analytických metod a postupů, které budou použity,
- g) uvedení postupů pro zpracování výsledků měření a vzor výsledků měření (protokol o měření),
- h) příručku jakosti zpracovanou pro rozsah měření podle písmene b),
- i) doklady o úspěšném absolvování mezilaboratorního porovnání zkoušek a zajištění metrologické návaznosti měřidel a činností podle písmen e) a f),
- j) povolení k provozování živností podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

(4) Žádost o vydání osvědčení o autorizaci podle odstavce 1 písm. b) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a), b), c), d), f), g), h) a j) včetně dokladu o splnění kvalifikačních předpokladů podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

(5) Žádost o vydání osvědčení o autorizaci podle odstavce 1 písm. c) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a) a d) a k této žádosti žadatel připojí

- a) doklad o právním vztahu žadatele k provozovanému stacionárnímu zdroji uvedenému v žádosti,
- b) přesný a podrobný technický popis zařízení stacionárního zdroje včetně řešení ochrany ovzduší,
- c) úplnou specifikaci druhů a kategorií odpadu podle zvláštního právního předpisu,⁷⁾ jejichž spalování je u stacionárního zdroje povoleno, doloženou příslušnými rozhodnutími orgánů ochrany ovzduší,
- d) údaje o autorizacích a oprávněních k činnostem podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾ vydaných osobám, které budou tyto činnosti u stacionárního zdroje vykonávat,
- e) měřicí protokoly o měření emisí látek znečišťujících ovzduší (aktuální), pokud je stacionární zdroj již provozován,
- f) přesný a podrobný popis zařízení a vybavení k měření, záznamu a vyhodnocení emisí znečišťujících látek a technickoprovozních parametrů tam, kde je měření uloženo prováděcím právním předpisem,
- g) doklad o oprávnění k podnikání, pokud žadatel již podniká,
- h) doklad o zajištění evidence a řádného nakládání s odpady z provozu stacionárního zdroje,
- i) doklad o zaplacení poplatku za znečišťování ovzduší za období uplynulých 3 let.

(6) Žádost o vydání osvědčení o autorizaci podle odstavce 1 písm. d) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a). Žadatel k žádosti připojí popis postupů při zpracování rozptylových studií a již zpracované rozptylové studie, nebo připojí popis a příklady svých postupů a zásad pro zpracování odborných posudků podle § 17 odst. 6.

(7) Před vydáním osvědčení o autorizaci podle odstavce 1 písm. a), b) a d) je žadatel povinen prokázat znalost metod odběru vzorků látek znečišťujících ovzduší, metod stanovení koncentrací

těchto látek a jejich vyhodnocování, metod stanovení pachového čísla a míry obtěžování obyvatelstva zápachem, stavových veličin plynů, koncentrace srovnávací látky a vlhkosti v plynu, zásad správné laboratorní praxe a metrologie, metodiky pro zpracování rozptylových studií. Znalost prokazuje pouze u těch činností, které jsou předmětem žádosti o vydání osvědčení o autorizaci.

(8) Žadatelé podle odstavce 1 jsou povinni podrobit se ověření znalostí právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí v rozsahu své činnosti.

(9) Osvědčení o autorizaci se vydává na dobu určitou, nejdéle na dobu 5 let a může obsahovat podmínky, za nichž může být tato činnost prováděna. Žádost o vydání osvědčení o autorizaci lze podat opakovaně. Osvědčení o autorizaci nelze převést na jinou osobu. Na vydání osvědčení o autorizaci a na prodloužení jeho platnosti není právní nárok.

(10) Před uplynutím platnosti osvědčení o autorizaci může fyzická nebo právnická osoba, která je držitelem platného osvědčení o autorizaci, (dále jen "autorizovaná osoba") požádat o prodloužení platnosti tohoto osvědčení nejpozději 3 měsíce před uplynutím jeho platnosti. Pokud v této době autorizovaná osoba podá ministerstvu žádost o prodloužení platnosti osvědčení o autorizaci, platí dosavadní osvědčení o autorizaci až do doby rozhodnutí ministerstva o žádosti o prodloužení platnosti tohoto osvědčení.

(11) Ministerstvo zruší osvědčení o autorizaci vydané autorizované osobě, jestliže tato osoba

- a) závažně poruší povinnosti při výkonu této činnosti, a to zejména tím, že zkreslí nebo uvede nesprávné údaje nebo nedodrží metody a postupy činnosti uvedené v osvědčení o autorizaci, nebo neplní povinnost uvedenou v § 13 odst. 7,
- b) ztratí způsobilost k výkonu autorizované činnosti tím, že nebude mít nezbytné přístrojové vybavení, nebo
- c) pokud je právnickou osobou, neustanoví odpovědného zástupce podle odstavce 3 písm. d) nebo nebude mít v pracovním nebo jiném obdobném poměru osoby způsobilé k měření.

(12) Ministerstvo může zrušit osvědčení o autorizaci v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých bylo osvědčení o autorizaci vydáno.

(13) Platnost osvědčení o autorizaci zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, s výjimkou postupu podle odstavce 10,
- b) smrtí fyzické osoby nebo jejím prohlášením za mrtvou, nebo
- c) zánikem právnické osoby, které bylo osvědčení o autorizaci vydáno.

(14) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah znalostí, které jsou předpokladem pro vydání osvědčení o autorizaci, postup při jejich ověřování a způsob evidence o vydaných osvědčeních o autorizaci.

§ 16

Povinnosti autorizované osoby

(1) Autorizovaná osoba má povinnost vykonávat činnost, k níž jí bylo vydáno osvědčení o autorizaci, tak, aby nedošlo ke střetu zájmů, zejména nesmí provádět měření emisí stacionárního zdroje, který provozuje nebo na jehož výrobě nebo provozu se podílí.

(2) Autorizovaná osoba má povinnost na vyžádání inspekce, která prověřuje správnost měření, jeho záznamu nebo vyhodnocení, předkládat měřicí protokoly a uvádět údaje a doklady k tomu potřebné a poskytnout potřebnou součinnost.

(3) Autorizovaná osoba je povinna podrobit se kontrole výkonu činnosti. Kontrolu provádí inspekce nebo ministerstvo jako orgán vrchního státního dozoru.

(4) Změnu údajů uvedených v žádosti o vydání osvědčení o autorizaci je autorizovaná osoba povinna oznámit ministerstvu do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

§ 17

Stanoviska a povolení orgánů ochrany ovzduší

(1) Příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska a povolení k řízením podle zvláštního právního předpisu,¹²⁾ která obsahují podmínky ochrany ovzduší. Jsou jimi

- a) stanoviska k územně plánovací dokumentaci v průběhu jejího pořizování,
- b) povolení k umístování staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- c) povolení staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám,
- d) povolení k uvedení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů do zkušebního i trvalého provozu.

(2) Povolení příslušného orgánu ochrany ovzduší, které obsahuje podmínky ochrany ovzduší, se dále vyžaduje

- a) k záměrům na zavedení nových výrob s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- b) k záměrům na zavedení nových technologií s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- c) ke spalování nebo spoluspalování odpadu, včetně odpadních olejů podle § 18 odst. 1 nebo 2,
- d) k výrobě zařízení, materiálů a výrobků, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾
- e) k výrobě nových technologií, výrobků a zařízení sloužících k ochraně ovzduší včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾
- f) ke změnám používaných paliv, surovin nebo druhů odpadů a ke změnám využívání technologických zařízení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; v rámci povolení k uvedeným změnám může orgán kraje stanovit s ohledem na charakter změny i takové emisní limity, které nejsou obsaženy pro daný stacionární zdroj v prováděcím právním předpisu, případně zpřísnit stanovené emisní limity pro tento zdroj,
- g) k vydání a změnám provozního řádu podle § 11 odst. 2,
- h) ke zvýšení obsahu síry v kapalných palivech pro stacionární zdroje,
- i) k pokračování provozu stacionárního zdroje po uplynutí lhůty platnosti stávajícího povolení.

(3) Bez souhlasného stanoviska podle odstavce 1 nelze vydat územní rozhodnutí týkající se zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů. Podmínky ochrany ovzduší stanovené podle odstavce 1 jsou závazné pro správní úřady, které vydávají rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů.¹²⁾

(4) Povolení podle odstavce 1 písm. b) až d) a odstavce 2 písm. c), d), e), f), h) a i) může být vydáno na dobu časově omezenou.

(5) Součástí žádosti podle odstavce 1 písm. b) a c) a odstavce 2 písm. a), b), d) a e) je odborný posudek a v případech podle odstavce 1 písm. b) rozptylová studie zpracovaná podle závazné metody rozptylových studií se zdůvodněním nejvýhodnějšího řešení z hlediska ochrany ovzduší včetně uvedení emisí a předpokladů dodržování emisních limitů.

(6) Odborný posudek nebo rozptylová studie musí být zpracovány autorizovanou osobou podle § 15 odst. 1 písm. d). Připouští se předložení odborného posudku nebo rozptylové studie již dříve zpracované, pokud se předmět jejího zpracování neliší od údajů uvedených v žádosti a není starší než 2 roky.

(7) Povolení podle odstavce 1 písm. b) až d) a podle odstavce 2 písm. a) až g) a i) obsahuje zejména tyto údaje:

- a) jde-li o zvláště velký, velký nebo střední stacionární zdroj, jeho popis nebo popis zařízení, výrobku nebo materiálu, který je předmětem žádosti, včetně uvedení identifikačního čísla zdroje, pod kterým je veden v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 1, pokud je přiděleno,
- b) závazné podmínky provozování stacionárního zdroje z hlediska ochrany ovzduší.

(8) Podmínky provozování stacionárního zdroje obsahují zejména

- a) emisní limity znečišťujících látek a další podmínky ochrany ovzduší, pokud nevyplývají ze zvláštních právních předpisů,
- b) opatření k vyloučení rizik možného znečišťování životního prostředí,
- c) podmínky zajišťující ochranu životního prostředí.

(9) Při vydávání stanovisek a povolení podle § 17 odst. 1 a 2, která se dotýkají oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, vychází příslušný orgán ochrany ovzduší z programů ke zlepšení kvality ovzduší podle § 7 odst. 6, 7 a 9. Pro jiné oblasti se orgány ochrany ovzduší řídí národními, krajskými a místními programy snižování emisí podle § 6 odst. 2, 5 a 6.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení podle odstavce 1 písm. b), c) a d) a podle odstavce 2 písm. a) až i) obsahující podmínky ochrany ovzduší a závazné metody pro zpracování rozptylových studií podle odstavce 5.

§ 18

Spalování odpadu a odpadních olejů

(1) Odpad podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ včetně odpadních olejů podle tohoto právního předpisu⁷⁾ může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích schválených pro spoluspalování odpadu inspekcí podle § 17 odst. 2 písm. c) nebo f).

(2) Odpadní oleje mohou být spalovány ve spalovacích zdrojích podle § 4 odst. 5 písm. c), pokud jsou provozovány právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání výhradně v souvislosti s podnikatelskou činností a pokud jejich provozovatel, za předpokladu splnění všech dalších povinností stanovených tímto zákonem, zajistí, že

- a) zdroj bude registrován a evidován jako velký stacionární zdroj bez přihlédnutí k jeho jmenovitému tepelnému výkonu, a
- b) zdroj bude vybaven tak, aby bylo zajištěno dodržení emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem, a
- c) spalování odpadních olejů bude u zdroje schváleno inspekcí podle § 17 odst. 2 písm. c), a
- d) spalované odpadní oleje budou skladovány odděleně po částech, a
- e) pro každou část bude vystaven osobou k tomu akreditovanou průkazný atest o tom, že složení části zaručuje při použití zařízení podle písmena b), že při jejím spalování nedojde ke vzniku jiných emisí než při spalování plynového oleje, a že součtový obsah polychlorovaných bifenylnů a polychlorovaných terfenylnů nepřekračuje u této části úroveň 10 ppm, a

- f) po odběru vzorků k provedení atestačního řízení podle písmena d) průkazně zabezpečí atestovanou část tak, aby nemohla být doplňována až do okamžiku jejího úplného vyčerpání a spálení, a
- g) plnění povinností podle písmen d) až f) bude u zdroje průkazným způsobem evidováno a příslušné doklady archivovány minimálně po dobu 3 let.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů, které spalují nebo spoluspalují odpad včetně emisních limitů a dalších podmínek spalování nebo spoluspalování odpadních olejů.

****) Poznámka zpracovatele: § 19 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.***

§ 19 *)

Poplatky za znečišťování ovzduší

- (1) Provozovatelé zvláště velkých, velkých, středních a malých stacionárních zdrojů platí poplatky za znečišťování ovzduší, o jejichž výši rozhoduje orgán kraje, okresní úřad nebo orgán obce (dále jen "správce poplatku"). Poplatky, jejichž výše nedosahuje 500 Kč, se nevyměří a řízení o vyměření poplatku se zastaví.
- (2) Poplatkovým obdobím podle tohoto zákona je kalendářní rok, v němž je stacionární zdroj provozován.
- (3) Na běžný rok se platí poplatek zpravidla zálohově (odstavec 12); výše záloh se stanoví podle skutečného množství znečišťujících látek za předcházející kalendářní rok.
- (4) O výši poplatku provozovatelů zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů rozhoduje a poplatek vybírá a vymáhá orgán kraje.¹³⁾ Údaje na vyžádání poskytuje orgán kraje ministerstvu. Poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Orgán kraje vede evidenci zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší.
- (5) O výši poplatku provozovatelů středních stacionárních zdrojů rozhodují okresní úřady. Poplatky vybírá a vymáhá finanční¹³⁾ úřad příslušný podle místa stacionárního zdroje. Tyto poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Okresní úřad vede evidenci středních stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší. Kopie veškerých rozhodnutí týkajících se poplatků zasílá okresní úřad místně příslušnému finančnímu úřadu do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.
- (6) O výši poplatku provozovatelů malých stacionárních zdrojů rozhoduje a poplatek vybírá a vymáhá orgán obce podle zvláštního právního předpisu.¹³⁾ Orgán obce vede evidenci zpoplatněných malých stacionárních zdrojů a evidenci o vyměřených poplatcích za znečišťování ovzduší. Výnosy poplatků jsou příjmem obce a musí být použity k ochraně životního prostředí.
- (7) Jsou-li v provozním areálu téhož provozovatele stacionární zdroje různých kategorií, je příslušný rozhodovat o poplatcích za znečišťování všech těchto zdrojů ten správce poplatku, který je příslušný rozhodovat o poplatcích týkajících se nejvyšší kategorie zdroje. Toto ustanovení se nevztahuje na malé zdroje znečišťování.
- (8) Poplatky za zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje se platí za znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek, pro které má zdroj znečišťování stanoven emisní limit. Roční výše sazeb poplatků a způsob jejich výpočtů jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

Vypočtený poplatek se zaokrouhluje na celé 100 Kč.

(9) Roční výši poplatku pro malý stacionární zdroj vyměří orgány obce pevnou částkou v rozmezí uvedeném v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a to úměrně k velikosti stacionárního zdroje a době jeho provozu v poplatkovém období, případně podle druhu a spotřeby paliva.

(10) Provozovatel zvláště velkého, velkého a středního stacionárního zdroje je povinen vypočítat poplatek způsobem podle odstavce 8 za každý zpoplatněný zdroj a oznámit tento výpočet správci poplatku do 15. února po skončení poplatkového období nebo v termínu podle odstavce 14. Současně oznámí i další údaje nutné pro stanovení výše záloh na poplatek pro další poplatkové období.

(11) Správce poplatku prověří údaje uvedené v oznámení podaném provozovatelem, a zjistí-li skutečnosti rozhodné pro stanovení výše poplatku, vydá rozhodnutí o vyměření poplatku a současně o výši záloh na poplatky pro běžný rok, přesahuje-li poplatek 2 000 Kč ročně.

(12) Zálohy na poplatky, uvedené v rozhodnutí podle odstavce 11, platí provozovatel předem takto:

- a) nad 1 000 000 Kč ročně v měsíčních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního měsíce,
- b) nad 10 000 Kč do 1 000 000 Kč ročně včetně ve čtvrtletních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního čtvrtletí,
- c) nad 2 000 Kč do 10 000 Kč ročně včetně v pololetních zálohách splatných nejpozději do 30. června a 30. prosince příslušného kalendářního roku.

Správce poplatku může na žádost provozovatele, bez přihlídnutí k jiným důvodům než finančním, stanovit v rozhodnutí termíny úhrad záloh odlišné od lhůt uvedených pod písmeny a) až c), přitom však musí provozovateli uložit povinnost úhrady celkové výše záloh na poplatky pro běžný rok nejpozději do 30. prosince příslušného kalendářního roku.

(13) Poplatky do výše 2 000 Kč ročně platí provozovatel jednorázově ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o vyměření poplatku.

(14) Zálohy na poplatek v prvním roce uvedení stacionárního zdroje do provozu se stanoví výpočtem z jeho projektované kapacity. Oznamovací povinnost podle odstavce 10 je provozovatel povinen splnit do 2 měsíců od vydání povolení k provozu.

(15) Spalovací zdroj o jmenovitém tepelném výkonu do 50 kW není předmětem poplatku za znečišťování ovzduší.

(16) Provozovatel malého zpoplatněného zdroje je povinen zaslat do 15. února po skončení poplatkového období podklady pro stanovení výše poplatku na běžný rok.

(17) Malé spalovací zdroje s nulovou sazbou poplatku nejsou předmětem poplatku a nevztahuje se na ně oznamovací povinnost podle odstavce 16.

§ 20

Oznamovací povinnosti

Skutečnosti zakládající vznik nebo odůvodňující změny výše poplatků včetně zastavení provozu stacionárního zdroje nebo změnu provozovatele je provozovatel povinen oznámit příslušnému správci poplatku do 30 dnů od vzniku této skutečnosti jako podklad pro vydání nového rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí o vyměření poplatku a jeho záloh zruší.

***) Poznámka zpracovatele: § 21 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.**

§ 21 *)

Odklad placení části poplatků za znečišťování ovzduší

(1) Pokud provozovatel zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje prokazatelně zahájí u tohoto zdroje práce za účelem snížení emisí zpoplatněné znečišťující látky alespoň o 15 % a splní podmínky uvedené v odstavci 2, správce poplatku rozhodne o odkladu placení záloh na poplatky u této látky ve výši 60 % z celkové výše poplatku za znečišťování ovzduší po dobu realizace těchto prací.

(2) Podmínky odkladu placení stanovené výše záloh poplatku podle odstavce 1 jsou

- a) plnění emisních limitů stanovených u stacionárního zdroje,
- b) žádost provozovatele o odložení části poplatků s podrobným popisem prací a jejich časového průběhu na snížení požadované výše emisí zpoplatněné znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek,
- c) oznámení prokazatelného zahájení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje a
- d) ukončení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje nejdéle do 2 let od jejich započetí.

(3) Odložení části záloh poplatku za účelem snížení emisí u stacionárního zdroje se vztahuje na zdroj nebo zařízení zdroje, které lze samostatně provozovat a na kterém jsou přímo prováděny práce za účelem snížení emisí, a na ty zpoplatněné znečišťující látky jimi vypouštěné, kterých se práce na snížení emisí dotýká.

(4) Odklad placení části záloh poplatku správce poplatku povolí od prvního dne měsíce následujícího po dni skutečného zahájení stavby nebo úpravy zařízení zdroje doloženého zápisem ve stavebním deníku nebo v protokolu o zahájení prací. Odklad končí posledním dnem měsíce, ve kterém bylo doručeno písemné oznámení provozovatele o ukončení prací správci poplatku.

(5) Plánovanou dobu realizace prací podle odstavce 1 a podmínky odkladu části záloh poplatku stanoví správce poplatku v rozhodnutí vydaném podle odstavce 1. Pokud je správcem poplatku okresní úřad, zasílá kopii rozhodnutí místně příslušnému finančnímu úřadu do 7 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

***) Poznámka zpracovatele: § 22 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.**

§ 22 *)

**Prominutí nebo doplacení části poplatku
za znečišťování ovzduší**

(1) Provozovatel je povinen oznámit správci poplatku ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje podle § 21 odst. 1 ve lhůtě nejpozději do 30 dnů ode dne vzniku této skutečnosti.

(2) Lhůta určená k ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje je splněna, jestliže provozovatel před jejím uplynutím prokáže dosažení stanovených úrovní emisí uvedených v rozhodnutí k odložení placení části záloh poplatků. V závažných případech může správce poplatku prodloužit lhůtu k dodání výsledků měření ke splnění požadovaných hodnot, nejpozději však do 6 měsíců od stanovené lhůty k ukončení prací podle § 21 odst. 5.

(3) Dokončí-li provozovatel práce na snížení emisí v souladu se stanovenými podmínkami v rozhodnutí, včetně splnění lhůty podle odstavce 2, správce poplatku promine povinnost doplatit odloženou část poplatku. Při nedodržení podmínek odkladu placení části záloh poplatku rozhodne správce poplatku o povinnosti odloženou část poplatku doplatit a stanoví k tomu provozovateli

přiměřenou lhůtu. Správce poplatku vydá rozhodnutí o prominutí nebo doplacení poplatku do 3 měsíců ode dne, kdy zjistil skutečnosti rozhodné pro vydání takového rozhodnutí. Jestliže je správcem poplatku okresní úřad, zašle kopii rozhodnutí příslušnému finančnímu úřadu.

(4) Pokud došlo ke zpoždění prací na snížení emisí u stacionárního zdroje, které prokazatelně není zaviněno provozovatelem, správce poplatku k žádosti provozovatele lhůtu ukončení prací přiměřeně prodlouží, nejdéle však o 1 rok.

(5) V případě, že provozovatel nedosáhne plánovaného snížení emisí uvedeného v rozhodnutí podle § 21 odst. 1 při splnění všech ostatních stanovených podmínek, může správce poplatku rozhodnout o prominutí poměrné části odložené výše poplatků odpovídající podílu snížení emisí skutečně dosaženého z původně plánované hodnoty.

HLAVA III
OCHRANA OZONOVÉ VRSTVY ZEMĚ
§ 23
**Zákaz, omezování výroby, dodávání na trh a používání
regulovaných látek**

(1) Zakazuje se výroba, dovoz, dodávání na trh nebo používání

- a) chlorfluoruhlodíků,
- b) jiných zcela halogenovaných chlorfluoruhlodíků,
- c) halonů,
- d) tetrachlormethanu,
- e) 1,1,1-trichlorethanu,
- f) hydrobromfluoruhlodíků,
- g) bromchlormethanu,

jakož i výrobků, které je obsahují.

(2) Zakazuje se výroba

- a) methylbromidu,
- b) hydrochlorfluoruhlodíků.

(3) Roční množství pro dovoz methylbromidu v obdobích do 31. prosince 2004 stanoví prováděcí právní předpis. Po tomto datu je dovoz methylbromidu zakázán a zakázáno je též jeho dodávání na trh, jakož i jeho použití pro vlastní potřebu dovozce.

(4) Roční množství dovozu hydrochlorfluoruhlodíků v obdobích do 31. prosince 2009 je omezeno prováděcím právním předpisem. Po tomto datu je dovoz hydrochlorfluoruhlodíků zakázán a zakázáno je též jeho dodávání na trh, jakož i jeho použití pro vlastní potřebu dovozce.

(5) Zákazy a omezení podle odstavců 1 až 4 se nevztahují na případy užití regulovaných látek pro zajištění nezbytné potřeby, pro použití jako suroviny nebo technologického prostředku (§ 24), pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro užití ve vědě a v laboratořích. K zacházení s regulovanými látkami je v těchto případech nezbytné povolení ministerstva, které v něm určí typ a množství regulované látky, případně další podmínky týkající se zejména likvidace zbytků látek.

(6) Zákazy uvedené podle odstavců 1 a 2 se netýkají regulovaných látek získaných znovuzískáváním, recyklací nebo regenerací. Znovuzískávání, recyklování nebo regenerace

regulovaných látek se nepovažují za výrobu podle odstavců 1 a 2.

(7) Zákazy podle odstavce 1 se netýkají dodávání halonů na trh a jejich používání, pokud byly znovuzískány, recyklovány nebo regenerovány v dosavadních systémech požární ochrany do 31. prosince 2002, nebo dodávání na trh a používání halonů pro kritické použití k účelům uvedeným v příloze č. 8 k tomuto zákonu. Systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující halony musí být vyřazeny z provozu nejpozději do 31. prosince 2003.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví celkový roční limit vyrobeného a dovezeného množství regulovaných látek dodaného na vnitřní trh pro jejich použití včetně zajištění nezbytné potřeby.

§ 24

Zákaz a omezení používání hydrochlorfluoruhlodíků

(1) Zakazuje se používání hydrochlorfluoruhlodíků

- a) v aerosolech,
- b) jako rozpouštědla,
- c) jako chladiva,
- d) pro výrobu pěn,
- e) jako nosného plynu pro sterilizaci látek v uzavřených systémech v zařízeních vyrobených po 31. prosinci 1997.

Zákaz se nevztahuje na použití hydrochlorfluoruhlodíků jako rozpouštědla nebo pro výrobu pěn v případech, kdy nejsou za regulované látky vhodné náhrady.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na používání hydrochlorfluoruhlodíků

- a) v laboratorních aplikacích včetně výzkumu a vývoje,
- b) jako suroviny, nebo
- c) jako technologického prostředku v zařízení, jehož emise jsou zanedbatelné.

(3) Surovinou podle odstavce 2 písm. b) se rozumí každá regulovaná látka nebo nová látka, která prochází chemickou přeměnou v procesu, v němž se zcela mění její původní složení, a jejíž emise jsou nevýznamné.

(4) Technologickým prostředkem podle odstavce 2 písm. c) se rozumí regulovaná látka používaná jako chemický technologický prostředek v aplikacích uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

(5) Ustanovení odstavce 1 se dále nevztahuje na používání hydrochlorfluoruhlodíků jako hasicích prostředků ve stávajících systémech požární ochrany a dále, pokud se používá jako náhrada za halony v aplikacích uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu, za těchto podmínek

- a) halony obsažené v takových systémech požární ochrany se vymění úplně,
- b) takto získané halony se zneškodní,
- c) 70 % nákladů na zneškodnění uhradí dodavatel hydrochlorfluoruhlodíků.

(6) K zacházení s regulovanými látkami podle odstavců 2 a 5 je třeba předchozí povolení ministerstva.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví možnosti použití hydrochlorfluoruhlodíků, na které se nevztahuje zákaz nebo omezení jejich použití, a lhůty, do nichž je možné je používat.

§ 25

Dovoz regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují

(1) Dovoz¹⁴⁾ regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, lze uskutečnit, připouští-li to ustanovení § 23 a 24, jen na základě povolení ministerstva a úředního povolení (licence) Ministerstva průmyslu a obchodu.¹⁵⁾ Ministerstvo stanoví dovozci v povolení nejvyšší přípustné množství látek, které může být dovezeno, a další podmínky, například určení celního přechodu nebo předložení certifikátu potvrzujícího povahu látky, která má být dovezena. Na povolení není právní nárok.

(2) Povolení k dovozu podle odstavce 1 vydává ministerstvo jen pro látky

- a) skupin VI a VIII uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu,
- b) používané pro nezbytnou potřebu nebo pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou,
- c) používané jako suroviny nebo technologické prostředky nebo dovážené zpět po jejich regeneraci v zahraničí.

To platí i pro výrobky, které tyto regulované látky obsahují.

(3) Na režim tranzitu regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, se povolení ministerstva nevydává.

(4) K propuštění regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, do volného oběhu¹⁶⁾ musí dovozce předložit celnímu úřadu povolení ministerstva k dovozu vydané podle odstavce 1.

(5) Celní úřad nepropustí regulované látky a výrobky, které je obsahují, do režimu aktivního zušlechťovacího styku, pasivního zušlechťovacího styku a do režimu přepracování pod celním dohledem.

(6) V přílohách č. 5 a 6 k tomuto zákonu je uveden seznam závazných kódů kombinované nomenklatury pro účely evidence a dokumentace při zacházení s regulovanými látkami a výrobky, které je obsahují.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení k dovozu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují.

§ 26

Vývoz regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují

Je zakázáno vyvážet chlorfluoruhlodíky, jiné zcela halogenované chlorfluoruhlodíky, halony, tetrachlormethan, 1,1,1-trichlorethan, methylbromid, bromchlormethan a hydrochlorfluoruhlodíky nebo výrobky, které je obsahují nebo jejichž trvalá funkce závisí na dodávce těchto látek. Tento zákaz se nevztahuje na vývoz látek

- a) pro výrobky a zařízení obsahující halon a určených k účelům uvedeným v příloze č. 8 k tomuto zákonu,
- b) vyvážených za účelem regenerace.

§ 27

Povolení vývozu

(1) Vývoz¹⁷⁾ regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, lze uskutečnit, pokud není zakázán, jen na základě povolení ministerstva a úředního povolení (licence) Ministerstva průmyslu a

obchodu.¹⁵⁾ Na vydání povolení není právní nárok.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o vydání povolení k vývozu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují.

§ 28

Dovoz a vývoz regulovaných látek ze států a do států, které nejsou stranou Protokolu

(1) Dovoz a vývoz regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, ze států a do států, které nejsou smluvní stranou Montrealského protokolu o látkách porušujících ozonovou vrstvu Země včetně jeho změn a přijatých dodatků (dále jen "Protokol") nebo z území, na které se Protokol nevztahuje, je zakázán.

(2) Ustanovení odstavce 1 se obdobně použije na dovoz a vývoz regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, pokud stát nebo mezinárodní organizace regionální ekonomické integrace nepřistoupily k Protokolu, který se týká konkrétní regulované látky.

§ 29

Znovuzískávání použitých regulovaných látek a zamezování jejich úniku

(1) Regulované látky obsažené

- a) v chladicích nebo v klimatizačních zařízeních a v zařízeních s tepelnými čerpadly, v chladničkách a mrazničkách určených pro domácnost,
- b) v zařízeních obsahujících rozpouštědla, nebo
- c) v systémech požární ochrany a hasicích přístrojích,

musí být pro účely odstranění, regenerace nebo recyklování znovuzískány během servisních prací, údržby, opravy, demontáže nebo i likvidace zařízení.

(2) Činnosti podle odstavce 1 lze vykonávat jen s povolením ministerstva. Povolení se vydává na dobu časově omezenou.

(3) Za znovuzískávání se považuje sběr a skladování regulovaných látek, například ze strojního a jiného zařízení a z nádob s uzavřeným prostorem, během servisu nebo před jejich likvidací.

(4) Za recyklování se považuje opětovné používání znovuzískané regulované látky po procesu základního vyčištění, jako je například filtrace a sušení. V případě recyklování chladiv zahrnuje tato činnost také plnění chladiva zpět do zařízení.

(5) Za regeneraci se považuje přepracování a zušlechťení znovuzískané regulované látky filtrací, sušením, destilací, chemickým zpracováním a obdobným postupem za účelem obnovení vlastnosti látky, která vyhovuje stanovené normě jakosti.

(6) Znovuzískávání regulovaných látek způsobem uvedeným v odstavci 1 se vztahuje i na výrobky, které nejsou v tomto odstavci uvedené, je-li to technicky proveditelné.

(7) Regulované látky, které nemohou být využity, musí být osobou, v jejímž držení se nacházejí, zneškodněny způsobem stanoveným v povolení ministerstva. Pokud tato osoba nemá povolení ke zneškodnění regulovaných látek, je povinna je předat osobám, které takové povolení ministerstva mají. V dokladu o předání musí být uvedeno číslo příslušného povolení.

(8) Regulované látky se nesmějí dodávat na trh v jednorázových obalech s výjimkou balení pro

nezbytnou potřebu.

(9) Při zacházení s regulovanými látkami je každý povinen přijmout preventivní opatření, aby se co nejvíce snížil jejich případný únik, a to zejména při výrobě a provozu zařízení, provozu technologií a v případech jejich použití jako suroviny nebo technologického prostředku.

(10) Úniky regulovaných látek kontrolují a evidují osoby oprávněné k podnikání. Zařízení s náplní regulované látky nad 3 kg, které se nepřemísťuje, jsou tyto osoby povinny každoročně kontrolovat a výsledky kontroly evidovat a uchovávat.

(11) Všechny výrobky vyřazené z používání, které obsahují regulované látky, jsou při jejich předání za účelem znovuzískání těchto látek osobám, které k tomu mají povolení ministerstva, nebezpečným odpadem.⁷⁾ Při odstraňování regulovaných látek z těchto výrobků se postupuje podle zásad uvedených v odstavcích 1 až 7.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví závazné technologie znovuzískávání regulovaných látek a způsob kontroly a evidence těchto látek.

§ 30

Používání nových látek a výrobků

(1) Novými látkami jsou látky, u nichž lze předpokládat, že budou zařazeny mezi regulované látky bez ohledu na to, zda jsou samostatné nebo ve směsi, nově vyrobené, znovuzískané, recyklované nebo regenerované; za novou látku se nepovažuje nevýznamné množství kterékoliv nové látky, která vznikla neplánovaně nebo současně s výrobou v průběhu výrobního procesu nebo z nezreagované vstupní suroviny.

(2) Výroba, vývoz, dovoz, dodávání na trh a používání nových látek a výrobků, které je obsahují, jsou zakázány. Tento zákaz se nevztahuje na nové látky, jsou-li používány jako surovina.

(3) Na dovoz i vývoz nové látky k použití jako suroviny musí být vydáno povolení ministerstva.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví seznam nových látek.

§ 31

Označování obalů a výrobků s regulovanými látkami a další povinnosti

(1) Výrobci, dovozci, vývozci a přepravci regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, jsou povinni uvést zřetelné označení "Nebezpečné ozonu" na každý obal nebo výrobek. Tímto opatřením nejsou dotčeny povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy.¹⁸⁾

(2) Výrobci, dovozci a přepravci výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni v průvodní dokumentaci uvádět název a označení regulované látky, její množství, upozornění na nebezpečí pro ozonovou vrstvu Země a doporučený způsob zneškodnění.

(3) Prodejci regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, jsou povinni je označit podle odstavce 1, pokud označení nemají a z průvodní dokumentace je zřejmé, že výrobek tyto látky obsahuje. Tuto povinnost prodejci nemají, pokud prokáží, že v průvodní dokumentaci nebyl obsah těchto látek uveden.

(4) Dovožci a vývozci regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, jsou povinni uvádět v celním prohlášení číslo jednacích povolení vydaného ministerstvem podle tohoto zákona, název a označení regulované látky a kód kombinované nomenklatury.

(5) Výrobci a dovozci regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, jsou povinni při jejich

dodávání na trh vyznačit v dodacím listě číslo jednacích povolení vydaného podle tohoto zákona ministerstvem.

(6) Výrobci, dovozci, vývozci, prodejci a přepravci regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, jsou povinni na vyžádání ministerstva, inspekce, České obchodní inspekce nebo příslušného celního úřadu předložit dodací list, případně celní doklady k jejich kontrole.

§ 32

Evidence, vykazování a registr regulovaných látek

(1) Výrobce regulovaných látek je povinen evidovat tyto látky a oznámit ministerstvu do 28. února příslušného roku údaje za uplynulý kalendářní rok v tomto rozsahu:

- a) celkové množství každé vyrobené regulované látky,
- b) celkové množství každé regulované látky dodané na trh nebo použité pro vlastní potřebu, přičemž zvlášť uvede množství regulované látky použité jako surovina, technologický prostředek, pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro použití k jiným účelům,
- c) každé množství regulovaných látek určené pro nezbytnou potřebu podle prováděcího právního předpisu nebo použití podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu,
- d) každé množství znovuzískané, recyklované, regenerované nebo zneškodněné regulované látky,
- e) množství jednotlivých skladovaných regulovaných látek přecházejících pro využití v následujícím roce,
- f) seznam osob, od kterých byly regulované látky odebírány a kterým byly tyto látky předávány, včetně jejich identifikačního čísla, nebo rodného čísla nebo data narození, není-li rodné číslo přiděleno, a adresy bydliště nebo sídla.

(2) Dovozece regulovaných látek je povinen tyto látky evidovat a oznámit ministerstvu do 28. února příslušného kalendářního roku údaje za uplynulý kalendářní rok, které se týkají

- a) množství regulovaných látek propouštěného do volného oběhu, přičemž zvlášť se vykazuje dovoz pro použití jako suroviny a technologického prostředku pro nezbytnou potřebu nebo použití podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro zneškodnění,
- b) množství použitých regulovaných látek dovážených za účelem recyklování nebo regenerace,
- c) zásoby těchto látek,
- d) seznamu osob, od kterých byly regulované látky odebírány, a osob, kterým byly tyto látky předávány, včetně jejich adresy, sídla a identifikačního čísla, nebo rodného čísla nebo data narození, není-li rodné číslo přiděleno.

(3) Vývozce regulovaných látek je povinen tyto látky evidovat a oznámit ministerstvu do 28. února příslušného kalendářního roku údaje za uplynulý kalendářní rok, které se týkají

- a) množství vyvezených regulovaných látek, přičemž zvlášť uvede množství vyvezená do každé země určení a množství vyvezená pro použití jako suroviny a technologického prostředku pro nezbytnou potřebu nebo použití podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro zneškodnění,
- b) množství již použitých regulovaných látek vyvezených za účelem recyklování nebo regenerace,
- c) zásoby těchto látek,
- d) seznamu osob, od kterých byly regulované látky odebírány, a osob, kterým byly regulované

látky předávány, včetně adresy, sídla a identifikačního čísla, nebo rodného čísla nebo data narození, není-li rodné číslo přiděleno.

(4) Osoba oprávněná k podnikání je povinna sdělit ministerstvu počet užívaných halonových instalací a množství v nich obsažených halonů za uplynulý kalendářní rok do 28. února příslušného kalendářního roku.

(5) Celní orgány předávají ministerstvu do 28. února příslušného kalendářního roku výpis z celní evidence vývozu a dovozu regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, podle jednotlivých osob oprávněných k podnikání za uplynulý kalendářní rok v rozsahu údajů uvedených v příloze č. 9 k tomuto zákonu. Na vyžádání ministerstva poskytnou celní orgány v průběhu kalendářního roku informaci o stavu ve vývozu a dovozu regulovaných látek u vybraných osob oprávněných k podnikání.

(6) Osoba oprávněná k podnikání, která obdržela povolení k zacházení s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, předá ministerstvu nejpozději do 28. února kalendářního roku zprávu o množství regulovaných látek, se kterými skutečně v předchozím kalendářním roce zacházela, v rozsahu, který zahrne množství v zásobách, zneškodněné, recyklované nebo regenerované podle jednotlivých regulovaných látek včetně výrobků, které je obsahují.

(7) V případech zacházení s regulovanou látkou jako surovinou nebo technologickým prostředkem musí osoba podle odstavce 6 podat ministerstvu zprávu obsahující výpočet nebo odhad emisí regulovaných látek, ke kterým během takového používání došlo.

(8) Ministerstvo vede registr regulovaných látek a osob, které s nimi zacházejí.

§ 33

Poplatky za výrobu a dovoz regulovaných látek a výrobků, které je obsahují

(1) Výrobci a dovozci regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, jsou povinni platit poplatek za vyrobené nebo dovezené látky nebo výrobky ve výši 400 Kč za kilogram regulované látky.

(2) Poplatek je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a je účelově vázán pro použití k ochraně ozonové vrstvy Země.

(3) Poplatku nepodléhají

- a) regulované látky použité jako vstupní suroviny pro přepracování na jiné chemické sloučeniny,
- b) vyrobené nebo dovezené regulované látky sloužící pouze pro účely zajištění ochrany zdraví a života lidí v rámci nezbytné potřeby.

(4) Výrobci a dovozci regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, jsou povinni si poplatek sami vypočítat a uhradit jej nejpozději do 30 dnů po vyskladnění výrobků včetně použití výrobků pro vlastní potřebu, nebo po dovozu látky nebo výrobků¹⁴⁾ Státnímu fondu životního prostředí České republiky.¹⁹⁾ Dále jsou povinni do 30 dnů po uplynutí platnosti povolení předložit inspekci vyúčtování poplatku za uplynulý kalendářní rok.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví vzory žádosti o povolení k dovozu a vývozu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, k znovuzískávání, k recyklování, k regeneraci a ke zneškodňování těchto látek.

HLAVA IV

OCHRANA KLIMATICKÉHO SYSTÉMU ZEMĚ

§ 34

Nástroje ochrany klimatického systému Země

(1) Emisní stropy a redukční cíle pro látky ovlivňující klimatický systém Země a lhůty k jejich dosažení stanoví Národní program ke zmírnění změny klimatu Země schvalovaný vládou.

(2) Evidenci a vyhodnocování emisí a přirozených úbytků látek ovlivňujících klimatický systém Země vede ministerstvo v registru látek ovlivňujících klimatický systém Země.

§ 35

Povinnosti při ochraně klimatického systému Země

(1) Provozovatel zvláště velkého a velkého stacionárního zdroje je povinen plnit podmínky ochrany klimatického systému Země.

(2) Provozovatel zvláště velkého a velkého stacionárního zdroje je povinen předávat do registru látek ovlivňujících klimatický systém Země údaje o spotřebě těchto látek a dále údaje o spotřebě paliv.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví bližší podmínky ochrany klimatického systému Země, rozsah a způsob předávání údajů do registru látek ovlivňujících klimatický systém Země a závazné části Národního programu ke zmírnění změny klimatu Země.

HLAVA V

ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ VEŘEJNOSTI A MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM

§ 36

Zpřístupňování informací veřejnosti

(1) Orgány ochrany ovzduší zpřístupňují veřejnosti informace o úrovni znečištění ovzduší a další informace o stavu ovzduší. Zpřístupňování informací podle zvláštních právních předpisů²⁰⁾ není tímto ustanovením dotčeno.

(2) Orgány ochrany ovzduší dále zpřístupní veřejnosti podle odstavce 1

a) programy ke zlepšování kvality ovzduší v oblastech s jeho zhoršenou kvalitou připravené podle § 7 odst. 6 a vymezení oblastí podle § 7 odst. 4,

b) programy snižování emisí podle § 6 odst. 2 a 5,

c) žádosti o povolení a stanoviska orgánu ochrany ovzduší podle § 17, 23 až 25, 27, 30 a 31 a na základě nich vydaná povolení a stanoviska,

d) povolení ke zvýšení obsahu síry v kapalných palivech určených pro stacionární zdroje.

(3) Ministerstvo zabezpečuje prostřednictvím jím zřízené právnické osoby pravidelné informování veřejnosti o kvalitě ovzduší a o aktuálním stavu ozonové vrstvy nad územím České republiky zejména v pravidelných relacích veřejných sdělovacích prostředků.

(4) Ministerstvo zpřístupňuje informace o souhrnné roční výrobě, dovozu a vývozu regulovaných látek v České republice a o plnění mezinárodních závazků České republiky v oblasti ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země v jeho informačních materiálech.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší a o stavu ovzduší.

**) Poznámka zpracovatele: § 37 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.*

§ 37 *)

Zpřístupňování informací mezinárodním organizacím

(1) Ministerstvo a další ústřední správní úřady poskytují příslušným orgánům Evropské komise a orgánům uvedeným v mezinárodních smlouvách, jimiž je Česká republika vázána, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o stavu ovzduší v České republice, o zdrojích jeho znečištění a o opatřeních přijatých k jeho zlepšení a informace týkající se ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země.

(2) Ministerstvo zajistí vzájemné poskytování informací o stavu ovzduší, ke kterému se Česká republika zavázala v rámci přistoupení k Úmluvě o dálkovém znečištění ovzduší překračujícím hranice států a které vyplývá z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.

HLAVA VI OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A SANKCE

§ 38

Opatření k nápravě a zákaz provozu stacionárního zdroje

(1) Provozovateli, který neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy upravujícími povinnosti při ochraně ovzduší, uloží orgán ochrany ovzduší opatření ke zjednání nápravy.

(2) O omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje rozhodne orgán ochrany ovzduší v případech, kdy provozovatel

- a) provozuje stacionární zdroj, na který nebylo vydáno stanovisko nebo povolení podle § 17 odst. 1 nebo 2, nebo
- b) neplní při vážném a bezprostředním ohrožení nebo poškození kvality ovzduší povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. g) nebo k), nebo
- c) nedodrжуje emisní limit nebo přípustnou tmavost kouře nebo plán snížení emisí nebo pachové číslo nebo obtěžuje zápachem nad přípustnou míru stanovenou prováděcím právním předpisem a nezjednal opatření k nápravě uložené orgánem ochrany ovzduší podle odstavce 1, nebo
- d) opětovně poruší povinnosti, za jejichž porušení mu byla uložena pokuta podle § 40 odst. 2 nebo 3.

(3) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 2 písm. a) a b) nemá odkladný účinek.

§ 39

Opatření k nápravě při zacházení s regulovanými látkami

(1) Při zjištění závažného porušení povinností nebo zákazů vyplývajících z ustanovení hlavy III inspekce uloží právnické nebo fyzické osobě porušující tyto povinnosti opatření k nápravě nebo navrhne zrušení povolení ministerstva k zacházení s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, včetně odejmutí těchto látek a výrobků na náklady této osoby a jejich převedení do vlastnictví státu.

(2) Inspekce může uložit, aby osoba uvedená v odstavci 1 učinila na svůj náklad opatření směřující k nezávadnému zneškodnění, případně recyklaci nebo regeneraci regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují. Podání odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) V případě opakovaných závažných nedostatků při zacházení s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k jejich zacházení a rozhodne o jejich zneškodnění na náklady osoby, u které byly nedostatky zjištěny, včetně náhrady prokazatelných nákladů zkoušek vzorků zakázaných regulovaných látek.

Sankce

§ 40

(1) Pokutu ve výši od 20 000 do 10 000 000 Kč uloží

- a) Česká obchodní inspekce²¹⁾ výrobci, dovozci a prodejci paliv, poruší-li povinnosti uvedené v § 3 odst. 2 nebo 3,
- b) inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, pokud provozuje tento zdroj bez povolení podle § 17 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo d), nebo bez platného osvědčení o autorizaci podle tohoto zákona v případech uvedených v § 15 odst. 1 písm. c) nebo bez povolení u činností uvedených v § 17 odst. 2.

(2) Pokutu ve výši od 10 000 do 2 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého nebo velkého stacionárního zdroje, který poruší alespoň jednu z povinností uvedených v § 3 nebo v § 11 odst. 1 písm. c), d), e), g), i) až n) a s) nebo v § 11 odst. 2.

(3) Pokutu ve výši od 5 000 do 1 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli středního stacionárního zdroje, poruší-li alespoň jednu z povinností stanovených v § 3 nebo v § 11 odst. 1 písm. c), d), e), g), i) až n) a s).

(4) Pokutu ve výši od 500 do 150 000 Kč uloží orgán obce provozovateli malého stacionárního zdroje, poruší-li alespoň jednu z povinností stanovených v § 3 nebo v § 12 odst. 1.

(5) Pokutu ve výši od 500 do 20 000 Kč uloží orgán ochrany ovzduší provozovateli stacionárního zdroje za nesplnění oznamovací povinnosti podle § 19 odst. 10, 14, 16 nebo v § 20 nebo § 22 odst. 1.

(6) Pokutu ve výši od 5 000 do 5 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, který

- a) nesplnil opatření orgánu ochrany ovzduší vyplývající ze smogového regulačního systému podle § 8 odst. 7, nebo
- b) nesplnil pravomocné rozhodnutí vydané podle § 38 odst. 2 o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje.

(7) Pokutu od 10 000 do 10 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, který

- a) porušil alespoň jednu z povinností stanovených v § 11 odst. 1 písm. a), b), f), h), o), p), nebo r), nebo
- b) nesplnil opatření ke zjednání nápravy uložené orgánem ochrany ovzduší podle § 38 odst. 1, nebo
- c) neplní program zlepšování kvality ovzduší, nebo
- d) neplní povinnosti při ochraně klimatického systému Země podle § 35.

(8) Pokutu ve výši od 1 000 do 10 000 Kč uloží orgán obce provozovateli malého stacionárního zdroje, který nesplnil

- a) opatření ke zjednání nápravy podle § 38 odst. 1, nebo
- b) pravomocné rozhodnutí o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje.

(9) Pokutu od 2 500 do 2 000 000 Kč uloží inspekce osobě, která poruší alespoň jednu z povinností a zákazů uvedených v § 23 až 33, a Česká obchodní inspekce za porušení povinností uvedené v § 31 odst. 1.

(10) Pokutu ve výši od 500 do 150 000 Kč uloží orgán obce osobě, která poruší alespoň jednu z povinností uloženou podle § 3 odst. 5 nebo 10.

(11) V případě, že došlo u jednoho provozovatele k souběhu porušení více povinností podle tohoto zákona, uloží mu příslušný orgán ochrany ovzduší pokutu podle ustanovení, v nichž jsou jednotlivá porušení zákona uvedena s tím, že pokuty za tato porušení zákona uvedené v jednotlivých ustanoveních se sčítají.

(12) Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy II vybírají a vymáhají finanční úřady a jsou z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a z 50 % příjmem obcí, na jejichž území k porušení povinnosti došlo.

(13) Pokuty uložené orgánem kraje, orgánem obce a okresním úřadem podle ustanovení hlavy II tyto orgány vybírají a vymáhají. Pokuty uložené orgánem kraje a orgánem obce jsou příjmem toho orgánu, který o pokutě rozhodl, a musí být použity k ochraně ovzduší na území svěřeném do jeho působnosti. Pokuty uložené okresním úřadem jsou příjmem státního rozpočtu.

(14) Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy III vybírá a vymáhá inspekce. Pokuty jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

(15) Při vybírání a vymáhání pokut ukládaných podle tohoto zákona se postupuje podle zvláštního právního předpisu.¹³⁾

§ 41

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany ovzduší zjistil porušení povinnosti, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti nebo zákazu došlo.

(2) Dojde-li v době do 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty k opětovnému porušení povinnosti, za které již byla uložena pokuta, a provozovatel nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší, uloží mu tento orgán pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

(3) Při rozhodování o výši pokuty přihlíží orgán ochrany ovzduší k závažnosti porušení zákonné povinnosti, době trvání protiprávního stavu, k výši vzniklé nebo hrozící škody a k případným následkům protiprávního stavu.

HLAVA VII VÝKON SPRÁVNÍ ČINNOSTI NA ÚSEKU OCHRANY OVZDUŠÍ, OZONOVÉ VRSTVY A KLIMATICKÉHO SYSTÉMU ZEMĚ

§ 42

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země

Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší:

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) inspekce,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) celní úřady,
- f) kraje,
- g) okresní úřady,

- h) obce,
- i) obecní úřady obcí s rozšířenou přenesenou působností.

§ 43

Ministerstvo životního prostředí

Ministerstvo

- a) vykonává působnost ústředního správního úřadu v oblasti ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země a na těchto úsecích řídí výkon státní správy,
- b) vykonává vrchní státní dozor na úseku ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země,
- c) zaujímá stanoviska k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, zejména ke strategiím rozvoje jednotlivých oborů, odvětví a územních celků,
- d) koordinuje výzkum a sleduje technický rozvoj v rámci ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země a podporuje rozšiřování technologií omezujících znečišťování ovzduší,
- e) zajišťuje sledování kvality ovzduší podle § 6 odst. 8 a provoz základní sítě imisního monitoringu na celém území České republiky a sledování úrovně znečištění ovzduší podle § 7 odst. 5,
- f) zabezpečuje jednotný registr informačního systému kvality ovzduší (ISKO) a registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 3,
- g) zabezpečuje registr látek ovlivňujících klimatický systém Země podle § 13 odst. 2 a registr regulovaných látek podle § 32 odst. 8,
- h) koordinuje přípravu programů ke zlepšování kvality ovzduší v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelních seskupeních podle § 7 odst. 6 v případech, které se týkají území přesahujícího působnost jednoho kraje,
- i) vymezuje oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší podle § 7 odst. 1 a oblasti podle § 7 odst. 3 a provádí jejich případné změny,
- j) připravuje a předkládá vládě ke schválení národní programy snižování emisí vybraných znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin podle § 6 odst. 2,
- k) odpovídá za zpracování emisních inventur a ročních emisních projekcí podle § 6 odst. 9,
- l) vydává stanovisko obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 17 odst. 1 písm. a) a povolení ke zvýšenému obsahu síry v kapalných palivech podle § 17 odst. 2 písm. h),
- m) kontroluje a hodnotí dodržování imisních limitů a sledování a hodnocení depozic,
- n) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí a orgány krajů,
- o) vydává a ruší povolení k zacházení s regulovanými látkami podle ustanovení hlavy III,
- p) vyhláší prostřednictvím pověřené právnické osoby meteorologickou předpověď vzniku smogových situací, vznik a ukončení smogové situace a pro zdroje znečišťování podléhající regulaci regulační opatření podle § 8 odst. 1 a 3,
- r) poskytuje odbornou pomoc krajům a obcím při zpracování regulačních řádů,
- s) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- t) navrhuje emisní stropy pro vymezená území, pro skupiny stacionárních zdrojů nebo pro jednotlivé stacionární zdroje,
- u) vydává a ruší osvědčení o autorizaci podle § 15 odst. 1, 11 a 12; provádí kontrolu výkonu této činnosti,
- v) kontroluje správnost výsledků rozptylových studií,
- w) rozhoduje o kategorii zdroje v případech zcela nových technologií a jejich zařízení podle § 4 odst. 11.

§ 44

Vrchní státní dozor

- (1) Ministerstvo dozírá v rámci vrchního státního dozoru, jak orgány ochrany ovzduší dodržují

ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení.

(2) Ministerstvo v rozsahu své působnosti podle tohoto zákona je v rámci vrchního státního dozoru oprávněno též dozírat, jak jsou dodržována ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení právníky a fyzickými osobami a jak jsou plněny povinnosti vyplývající z rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší. Zjistí-li závady, může uložit opatření k jejich odstranění.

§ 45

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví

- a) předkládá ministerstvu návrhy ke zpřísnění imisních limitů v případech odůvodněné potřeby na základě zhodnocení zdravotních rizik,
- b) zpracovává a vede seznamy referenčních koncentrací znečišťujících látek pro hodnocení a řízení zdravotních rizik,
- c) provádí sledování zdravotního stavu obyvatelstva a hodnocení zdravotních rizik v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelních seskupeních pro potřeby zpracování programů zlepšení kvality ovzduší,
- d) provádí účelová měření ovzduší ve vybraných sídlech z hlediska ochrany veřejného zdraví pro potřeby monitorování zdravotního stavu obyvatelstva ve vztahu k životnímu prostředí, hodnocení a řízení zdravotních rizik podle zvláštního právního předpisu;²⁾ v rozsahu dohodnutém s ministerstvem a na jeho žádost se rovněž podílí na měření v základní imisní síti,
- e) zaujímá stanoviska z hlediska ochrany zdraví lidí k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, zejména ke strategiím rozvoje jednotlivých oborů, odvětví a územních celků,
- f) přijímá opatření zaměřená na snižování spotřeby regulovaných látek pro zajištění ochrany života a zdraví s ohledem na dostupné náhrady a požadavky zabezpečení zdravotní péče; k tomuto účelu získává a zpracovává podklady a hodnocení a předává je ministerstvu.

§ 46

Česká inspekce životního prostředí

(1) Inspekce

- a) dozírá na dodržování právních předpisů a rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší týkajících se ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země,
- b) provádí u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů měření znečišťujících látek za účelem kontroly dodržování emisních limitů a emisních stropů,
- c) ověřuje údaje souhrnné provozní evidence zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a předává je ministerstvu k zajištění evidence o zdrojích znečišťování,
- d) spolupracuje s místně příslušnými orgány ochrany ovzduší a je oprávněna od nich vyžadovat informace,
- e) rozhoduje v pochybnostech o vymezení stacionárního zdroje a zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 10,
- f) ukládá nápravná opatření a rozhoduje o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje podle § 38,
- g) upozorňuje orgán kraje na nedostatky ve způsobu zjišťování emisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 1,
- h) ukládá provozovatelům zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pokuty za porušení povinností podle ustanovení hlavy II,
- i) rozhoduje v případě spalování více druhů paliv v jednom zařízení spadajícím do kategorie zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů o emisních limitech a dalších požadavcích na jejich provozování podle § 5 odst. 4,
- j) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- k) shromažďuje a ověřuje informace potřebné pro posouzení vlivu výstavby zařízení i jeho

provozu na kvalitu ovzduší v jiném státě v případě, že je příslušným správním úřadům předložen záměr na výstavbu zařízení, a předá je ministerstvu,

- l) vydává povolení podle § 17 odst. 1 písm. b) až d) a § 17 odst. 2 písm. a) až g) a i) a eviduje oznámení provozovatelů podle § 54 odst. 9 do 31. 12. 2002; po tomto datu je dotčeným orgánem státní správy v řízení o vydání těchto povolení. Ke každému řízení vydává své vyjádření a poskytuje odbornou spolupráci orgánům kraje při udělování těchto povolení,
- m) schvaluje regulační řády provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pro účely regulace emisí podle § 8,
- n) zajišťuje na základě rozhodnutí ministerstva podle § 39 odst. 1 a 3 odejmutí regulovaných látek a výrobků, které je obsahují,
- o) ukládá pokuty za porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy třetí tohoto zákona.

(2) Inspekce kontroluje

- a) dodržování povinností provozovateli zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- b) dodržování emisních limitů a emisních stropů u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, a to včetně přípustné tmavosti kouře, pachového čísla a přípustné míry obtěžování obyvatelstva zápachem,
- c) plnění plánů snížení emisí podle § 5 odst. 6 a plánů zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování podle § 5 odst. 8,
- d) dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro stacionární zdroje podléhající regulaci podle § 8 odst. 3 za smogové situace a dodržování regulačních řádů stacionárních zdrojů,
- e) vedení provozní evidence u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů včetně stanoveného rozsahu údajů,
- f) správnost provádění autorizovaného měření emisí a imisí,
- g) činnost autorizovaných osob podle § 16 odst. 3; v případě závažných nedostatků navrhuje ministerstvu zrušení osvědčení o autorizaci právnických a fyzických osob podle § 15 odst. 11,
- h) dodržování povinností uvedených v § 3 odst. 2 až 4,
- i) jak jsou osobami, které zacházejí s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, dodržovány povinnosti a zákazy uvedené v ustanovení hlavy III,
- j) plnění povinností při ochraně klimatického systému Země podle § 35.

§ 47

Česká obchodní inspekce

Česká obchodní inspekce

- a) kontroluje kvalitu paliv na vnitřním trhu v rozsahu kvalitativních ukazatelů stanovených prováděcím právním předpisem a technickými předpisy,
- b) kontroluje prodej regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, podle hlavy III,
- c) za zjištěné nedostatky ukládá pokuty podle zvláštního právního předpisu.²¹⁾

§ 48

Kraje

(1) Orgán kraje v přenesené působnosti

- a) rozhoduje o vyměření poplatku, odkladu nebo prominutí části poplatku za znečišťování ovzduší zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 4, § 21 odst. 1 a § 22 odst. 3 a 5,
- b) kontroluje a hodnotí dodržování imisních limitů a emisních stropů na základě údajů z

informačního systému kvality ovzduší,

c) provádí dozor na úseku ochrany ovzduší ve své územní působnosti,

d) ukládá plnění plánu snížení emisí nebo zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 6 a 8,

e) vypracovává krajský program snižování emisí podle § 6 odst. 5,

f) vypracovává programy zlepšování kvality ovzduší podle § 7 odst. 6 v oblastech s jeho zhoršenou kvalitou, které se nacházejí v jeho územní působnosti,

g) podílí se na tvorbě národních programů snižování emisí jednotlivých znečišťujících látek,

h) schvaluje návrhy opatření pro případy havárií u zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a návrhy na jejich změny,

i) schvaluje plány snížení emisí u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 7,

j) vypracovává integrovaný program zlepšení kvality ovzduší podle § 7 odst. 8,

k) může vypracovat programy zlepšení kvality ovzduší za podmínek uvedených v § 7 odst. 10,

l) schvaluje plány zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 9,

m) stanovuje pro zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny, pro které budou uplatněny obecné emisní limity podle § 9 odst. 4,

n) vyhlašuje regulační opatření k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3, a plní úkoly podle § 8 odst. 7; kontroluje dodržování těchto opatření a za jejich porušení ukládá provozovatelům pokuty,

o) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,

p) vypracovává krajský regulační řád podle § 8 odst. 5,

r) ode dne 1. ledna 2003 vydává povolení uvedená v § 17, s výjimkou stanoviska podle odstavce 1 písm. a) a povolení podle odstavce 2 písm. h),

s) ukládá pokuty podle § 40,

t) vede evidenci oznámení pro zvláště velké a velké stacionární zdroje podle § 54 odst. 9 a údaje z této evidence poskytuje ministerstvu od 1. ledna 2003,

u) je dotčeným orgánem státní správy v územním, stavebním a kolaudačním řízení z hlediska ochrany ovzduší,

v) stanovuje v pochybnostech způsob zjišťování emisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 1.

(2) Kraj v samostatné působnosti

a) zaujímá stanoviska k návrhu krajského a místního programu snižování emisí a programu ke zlepšení kvality ovzduší (§ 6 a 7),

b) se vyjadřuje k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, k rozvojovým koncepcím a k programům rozvoje jednotlivých oborů a odvětví ve své územní působnosti.⁹⁾

§ 49

Okresní úřady

Okresní úřad

a) rozhoduje o vyměření poplatku, odkladu nebo prominutí části poplatků za znečišťování ovzduší podle § 19 odst. 5 a podle § 21 odst. 5 a § 22 odst. 3 a 5 u středních stacionárních zdrojů,

b) ověřuje údaje souhrnné provozní evidence u středních stacionárních zdrojů a předává je ministerstvu k zajištění evidence o stacionárních zdrojích,

c) ukládá pokuty podle § 40 odst. 5,

d) vede evidenci oznámení pro střední stacionární zdroje podle § 54 odst. 9 a údaje z této evidence poskytuje ministerstvu.

§ 50

Obce

(1) Orgán obce v přenesené působnosti

- a) je dotčeným správním orgánem v územním, stavebním a kolaudačním řízení z hlediska ochrany ovzduší,
- b) zpřístupňuje informace podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- c) rozhoduje o vyměření poplatků za znečišťování ovzduší u malých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 6,
- d) nařizuje odstranění závad u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f), ukládá opatření k nápravě těchto závad podle § 38 odst. 1 a ukládá pokuty za nesplnění této uložené povinnosti,
- e) vypracovává programy zlepšování kvality ovzduší podle § 7 odst. 6 v oblastech se zhoršenou kvalitou, které se nacházejí v její územní působnosti,
- f) může vypracovat místní program snižování emisí znečišťujících látek podle § 6 odst. 5,
- g) vydává nařízení, jímž může na svém území zakázat některé druhy paliv pro malé spalovací zdroje znečišťování; seznam těchto paliv je uveden v příloze č. 11 k tomuto zákonu,
- h) vydává nařízení, jímž může na svém území stanovit podmínky spalování suchých rostlinných materiálů podle § 3 odst. 5 nebo toto spalování zakázat; při stanovení těchto podmínek přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, stavu ovzduší ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě obytné zástavby,
- i) vyhláší regulační opatření k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3, a k omezení provozu mobilních zdrojů znečišťování; pokud jde o zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje, informuje o porušení povinností inspekci,
- j) vede evidenci malých stacionárních zdrojů, u nichž tento zákon stanoví ohlašovací povinnost, a poskytuje údaje z této evidence ministerstvu,
- k) vydává nařízení, jímž může na svém území stanovit opatření podle § 3 odst. 10 ke snižování nebo předcházení výskytu světelného znečištění ovzduší.

(2) Orgán obce v přenesené působnosti kontroluje

- a) dodržování povinností provozovateli malých stacionárních zdrojů podle § 12, za nedodržení povinností jim ukládá pokuty a nápravná opatření a rozhoduje o zastavení nebo omezení provozu těchto zdrojů,
- b) dodržování přípustné tmavosti kouře, pachového čísla a přípustné míry obtěžování zápachem u provozovatelů malých stacionárních zdrojů a za nedodržení povinností ukládá pokuty,
- c) účinnost spalování, měření množství a rozsahu vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f); touto činností může pověřit odborně způsobilé právnické nebo fyzické osoby podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
- d) dodržování povinností podle § 3 odst. 5 a 10 a za jejich porušení ukládá pokuty.

§ 51
Celní úřady

Celní úřady

- a) provádějí kontrolu dovozců a vývozců regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, a vybraných látek ovlivňujících klimatický systém Země podle příloh č. 5, 6 a 10 k tomuto zákonu,
- b) nepropustí dovážené nebo vyvážené regulované látky a výrobky, které je obsahují, do navrženého celního režimu, nebude-li jim současně s celním prohlášením předloženo povolení ministerstva vydané podle tohoto zákona nebo bude-li povolené množství překročeno; přidělení celně schváleného určení regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují,

vyznačí celní orgány v povolení vydaném podle tohoto zákona,
c) poskytují ministerstvu údaje z celní evidence podle přílohy č. 9 k tomuto zákonu, které se týkají vývozu a dovozu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, uvedených v přílohách č. 4 a 6 k tomuto zákonu, nových látek a látek ovlivňujících klimatický systém Země uvedených v příloze č. 10 k tomuto zákonu; obdobné údaje poskytují při vývozu a dovozu paliv, výrobků, které obsahují těkavé organické sloučeniny, a dalších výrobků uvedených v prováděcím právním předpisu.

§ 52

Oprávnění kontrolních orgánů

(1) Pověření zaměstnanci každého orgánu ochrany ovzduší jsou oprávnění při výkonu své činnosti

- a) v nezbytně nutném rozsahu vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích staveb užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti a vykonávat tam povinnosti stanovené tímto zákonem, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních zákonů; za škodu při výkonu tohoto oprávnění způsobenou odpovídá stát, který se této odpovědnosti nemůže zprostit,
- b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,
- c) v případě podezření na porušení tohoto zákona odebírat vzorky za účelem zjištění totožnosti regulovaných látek a na náklady kontrolovaných osob provádět nebo zajišťovat jejich rozборы,
- d) zadržet regulované látky nebo výrobky, které je obsahují, na náklady právnické nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání v případě zjištění zakázaných regulovaných látek,
- e) zadržet výrobky v případě podezření na přítomnost zakázané regulované látky může inspekce, a to až do zjištění výsledku provedeného rozboru; náklady s tím spojené hradí kontrolovaná osoba, jestliže se zjistí, že zadržené výrobky regulovanou látku obsahují; o zadržení výrobků, prováděném šetření a jejich případném vydání sepíše inspektor protokol.

(2) Proti uloženému rozhodnutí inspekce o zajištění regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují a které neodpovídají požadavkům na kvalitu nebo složení podle tohoto zákona, může kontrolovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením námitky pracovišti inspekce, kterým bylo opatření uloženo. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel inspekce rozhodne o námitkách bez zbytečného odkladu. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí se doručí kontrolované osobě.

(3) Zajištění regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, podle odstavce 2 trvá do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí státu nebo o dočasném zajištění, dokud nebude prokázáno porušení povinnosti podle hlavy III. O vrácení regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, sepíše inspektor protokol.

(4) Inspektoři nebo pověření zaměstnanci orgánů ochrany ovzduší jsou povinni

- a) při kontrolní činnosti se prokázat služebním průkazem,
- b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své činnosti,
- c) při vstupu do cizích objektů informovat provozovatele.

HLAVA VIII

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 53

Společná ustanovení

(1) Na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád,²²⁾ s výjimkou rozhodování podle § 5 odst. 7 a 10, § 6 odst. 6, § 7 odst. 7, § 8 a § 17 odst. 1 písm. a).

(2) Orgán ochrany ovzduší, který povolení nebo rozhodnutí podle tohoto zákona vydal, může na návrh nebo z vlastního podnětu jím vydané povolení nebo rozhodnutí změnit nebo zrušit,

- a) vyžaduje-li to veřejný zájem na ochraně zdraví lidí před působením nepříznivých účinků znečišťujících látek na lidské zdraví, nebo
- b) dojde-li ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení nebo rozhodnutí, nebo
- c) dojde-li při výkonu povolení nebo rozhodnutí k závažnému nebo opakovanému porušení povinností stanovených tímto zákonem, nebo
- d) nevyužívá-li oprávněný vydaného povolení nebo rozhodnutí bez zvláštního důvodu po dobu delší 2 let.

(3) Ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů stanovujících technické požadavky a další podmínky vztahující se na výrobky podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ jsou technickými předpisy podle tohoto zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(4) Od 1. ledna 2003 budou správní činnosti uvedené v § 49 vykonávat obecní úřady obcí s rozšířenou přenesenou působností.

(5) Veškerá opatření k nápravě, zákazy provozu nebo činnosti a další rozhodnutí uložená podle § 38 nebo § 39 provozovatelům stacionárních zdrojů nebo právnickým nebo fyzickým osobám přecházejí na jejich právní nástupce.

§ 54

Přechodná ustanovení

(1) Správní řízení na úseku ochrany ovzduší zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a sankce uloží podle dosavadních předpisů. Podle dosavadních předpisů se postupuje i v případech, kdy došlo k porušení zákona v době před nabytím účinnosti tohoto zákona.

(2) Oprávnění k autorizovanému měření emisí a imisí vydaná podle právních předpisů platných do účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti dnem 31. prosince 2003.

(3) Ministerstvo předloží vládě ke schválení národní program snižování emisí podle § 6 odst. 3 do 30. června 2003.

(4) Orgány krajů a orgány obcí vypracují nejpozději do 1. ledna 2003 programy ke zlepšování kvality ovzduší podle § 7 odst. 6 a programy snížení emisí podle § 6 odst. 5.

(5) Při stanovení výše poplatku za znečišťování ovzduší podle § 19 na rok 2002 se postupuje podle dosavadních právních předpisů. Poplatkovou evidenci předá inspekce orgánům krajů v inventarizovaném stavu nejpozději do 30. června 2002.

(6) Provozovatelé zvláště velkých spalovacích zdrojů, na které bylo vydáno stavební povolení u prvního objektu zdroje nebo jiné obdobné rozhodnutí (například povolení ke změně stavby u zdroje) 1. ledna 2003 nebo později, jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky stanovené v prováděcím právním předpisu pro tyto zdroje od účinnosti tohoto zákona. To platí i pro nové části zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a více, na něž bylo vydáno stavební povolení a byly uvedeny do provozu 1. ledna 2003 nebo později u spalovacích zdrojů uvedených v odstavcích 7 a 8, kterým budou emisní limity stanoveny jako hodnoty odpovídající celkovému jmenovitému příkonu zdroje.

(7) Provozovatelé zvláště velkých spalovacích zdrojů, na které bylo vydáno stavební povolení u prvního objektu zdroje nebo jiné obdobné rozhodnutí (například povolení ke změně stavby u zdroje) do 1. července 1987, plní emisní limity a další podmínky platné u zdroje před dnem účinnosti tohoto zákona. Provozovatelé jsou povinni do 30. června 2004 předložit plán snižování emisí u stacionárního zdroje s cílem splnit emisní strop a další úkoly vyplývající z národního programu snižování emisí pro zvláště velké spalovací zdroje podle prováděcího právního předpisu, pokud závazně nevyhlásí plán útlumu provozování spalovacího zdroje formou písemného závazku statutárního zástupce provozovatele předaného ministerstvu nejpozději do 30. června 2004. Písemný závazek a plán útlumu musí dokladovat, že zdroj bude provozován po 1. lednu 2008 do 31. prosince 2015, nejvýše však po celkovou dobu 20 000 hodin. Emisní strop bude pro zdroje stanoven na základě skutečných ročních emisí tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého a oxidů dusíku za 5 let provozování zdroje do roku 2000 včetně, a to přepočtem ze skutečně dosahovaných hodnot koncentrací jmenovaných znečišťujících látek v odpadním plynu na hodnoty emisních limitů stanovené prováděcím právním předpisem zdrojům podle § 54 odst. 8 od 1. ledna 2003.

(8) Provozovatelé zvláště velkých spalovacích zdrojů, na které bylo vydáno stavební povolení u prvního objektu zdroje nebo jiné obdobné rozhodnutí (například povolení ke změně stavby u zdroje s výjimkou výstavby odsířovacího zařízení zajišťujícího stupeň odsíření stanovený prováděcím právním předpisem) od 1. července 1987 do 31. prosince 2002, jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky pro tyto zdroje stanovené v prováděcím právním předpisu nejpozději od 1. ledna 2003. Do uvedeného data plní provozovatel emisní limity platné u spalovacího zdroje před dnem účinnosti tohoto zákona. To platí i pro nové části zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a více, na které bylo vydáno stavební povolení a které byly uvedeny do provozu v období od 1. července 1987 do 31. prosince 2002 u spalovacích zdrojů uvedených v odstavci 7, kterým budou emisní limity stanoveny jako hodnoty odpovídající celkovému jmenovitému příkonu zdroje.

(9) Provozovatelé stacionárních zdrojů vypouštějících emise těkavých organických látek, které stanoví prováděcí právní předpis, jsou povinni

a) u stacionárních zdrojů, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo jiné obdobné povolení k provozu před dnem 1. dubna 2002 nebo na které se vztahuje odstavec 1 a budou uvedeny do provozu nejpozději 1. dubna 2003, plnit emisní limity a další podmínky provozování těchto zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem nejpozději od 31. října 2007 a ve lhůtě do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo od data uvedení do provozu oznámit zdroj u příslušného orgánu ochrany ovzduší. Zařízení vybudovaná u těchto zdrojů na základě plánu snižování emisí těkavých organických látek musí splňovat emisní limity a další podmínky provozování nejpozději od 31. října 2007. Do tohoto data jsou povinni plnit emisní limity platné u zdroje do data účinnosti tohoto zákona a další podmínky jeho provozování uvedené v prováděcím právním předpisu,

b) u stacionárních zdrojů, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo jiné obdobné povolení k provozu po 1. dubnu 2003 nebo na které se vztahuje odstavec 1 a budou uvedeny do provozu po datu 1. dubna 2003, plnit emisní limity a další podmínky provozování těchto zdrojů včetně oznámení provozu zdroje příslušnému orgánu ochrany ovzduší ve lhůtě do 3 měsíců od data uvedení zdroje do provozu. Tato povinnost se vztahuje i na nové části stacionárních zdrojů podle písmena a) uvedené do provozu po 1. dubnu 2003.

(10) Provozovatelé všech spaloven odpadů a dalších stacionárních zdrojů provozujících spoluspalování paliva s odpadem jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem a ve lhůtách v něm stanovených podle druhu znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Provozovatelé jsou povinni vypracovat a plnit orgánem ochrany ovzduší schválený plán snižování emisí, pokud nejsou u zdroje schopni plnit emisní limity a další podmínky stanovené v prováděcím právním předpisu, nejpozději do 1. ledna 2003. Těchto emisních limitů jsou povinni dosáhnout na základě plánu snižování emisí nejpozději do 28. prosince 2004. Provozovatelé všech spaloven odpadů a dalších stacionárních

zdrojů na spalování paliva s odpadem, pro které bude vydáno stavební povolení po 28. prosinci 2002 a kolaudační rozhodnutí po 28. prosinci 2004, jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem ode dne uvedení do provozu.

(11) Spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích jsou jejich provozovatelé povinni ukončit nejpozději do 2 let od účinnosti tohoto zákona.

(12) Provozovatelé stacionárních zdrojů, na které se vztahuje ustanovení § 18 odst. 1, jsou povinni požádat inspekci o povolení podle § 17 odst. 2 písm. c) nejpozději do 2 let od účinnosti tohoto zákona.

(13) Stacionární zdroje provozované do účinnosti tohoto zákona se považují za zařazené do kategorií zdrojů ve smyslu § 4 odst. 10, pokud tento zákon nemění jejich zařazení.

(14) Provozovatelé spaloven odpadu, zařízení schválených pro spalování odpadu a zvláště velkých spalovacích zdrojů si opatří autorizaci podle § 15 odst. 1 písm. c) nejpozději do 31. 12. 2003.

§ 55

Zmocnění k vydání prováděcích právních předpisů

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 3 odst. 12, § 4 odst. 12, § 5 odst. 12, § 6 odst. 9 a § 7 odst. 11.

(2) Vláda může nařízením stanovit podmínky ochrany klimatického systému Země k provedení § 35 odst. 3, pokud to vyplyne z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, o opatřeních ke zmírnění změn klimatu Země.

(3) Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 3 odst. 11, § 4 odst. 12, § 5 odst. 12, § 6 odst. 9, § 8 odst. 12, § 9 odst. 10, § 10 odst. 2, § 12 odst. 5, § 13 odst. 8, § 15 odst. 14, § 17 odst. 10, § 18 odst. 3, § 23 odst. 8, § 24 odst. 7, § 25 odst. 7, § 27 odst. 2, § 29 odst. 12, § 30 odst. 4, § 33 odst. 5, § 35 odst. 3 a § 36 odst. 5.

§ 56

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší).
2. Zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, s výjimkou § 6, § 7 odst. 1 a 2, § 8 a přílohy k zákonu, které se zrušují k 1. lednu 2003.
3. Zákon č. 218/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší).
4. Zákon č. 158/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění zákona č. 218/1992 Sb., a zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění zákona č. 211/1993 Sb., s výjimkou čl. II bodů 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17 a 18, které se zrušují k 1. lednu 2003.
5. Zákon č. 86/1995 Sb., o ochraně ozonové vrstvy Země.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 57

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č.

200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb. a zákona č. 501/2001 Sb., se mění takto:

1. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se text ve sloupci 1 "Měření emisí a imisí, kromě měření emisí motorových vozidel" a text ve sloupci 2 "Oprávnění podle § 3 odst. 2 písm. i) zákona ČNR č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění pozdějších předpisů" zrušují.

2. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se doplňuje do sloupce 1 text "Měření znečišťujících a pachových látek, zpracování rozptylových studií", do sloupce 2 text

"a) vysokoškolské vzdělání získané studiem v příslušném akreditovaném studijním programu nebo

b) ukončené střední nebo vyšší odborné vzdělání příslušného oboru a 3 roky odborná praxe vykonaná v posledních 10 letech před podáním žádosti",

do sloupce 3 text "osvědčení o autorizaci vydané Ministerstvem životního prostředí", do sloupce 4 text "Ministerstvo životního prostředí" a do sloupce 5 text "§ 15 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)".

3. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se doplňuje do sloupce 1 text "Provoz spaloven odpadu a zařízení schválených pro spalování odpadu", do sloupce 2 text

"a) vysokoškolské vzdělání získané studiem v příslušném akreditovaném studijním programu nebo

b) ukončené střední nebo vyšší odborné vzdělání příslušného oboru a 3 roky odborná praxe vykonaná v posledních 10 letech před podáním žádosti",

do sloupce 3 text "osvědčení o autorizaci vydané Ministerstvem životního prostředí", do sloupce 4 text "Ministerstvo životního prostředí" a do sloupce 5 text "§ 15 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)".

4. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se doplňuje do sloupce 1 text "Měření účinnosti spalovacího zdroje, měření množství vypouštěných látek a kontrola stavu spalinových cest", do sloupce 2 text "vyučení v tříletém učebním oboru a 3 roky praxe v oboru kominictví", do sloupce 3 text "osvědčení o autorizaci vydané Ministerstvem životního prostředí", do sloupce 4 text "Ministerstvo životního prostředí" a do sloupce 5 text "§ 12 odst. 1 písm. f) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)".

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 71/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, a některé další zákony

§ 58

V zákoně č. 71/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, a některé další zákony, se části šestá a sedmá zrušují.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze

§ 59

V zákoně č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, se část padesátá zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

§ 60

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb. a zákona č. 13/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 37 odst. 1 se na konci věty druhé tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova, která včetně poznámky pod čarou č. 33b) zní: "hodnocení rizika a minimální ochranná opatření stanoví zvláštní právní předpisy.^{33b)}

^{33b)} Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

Nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Nařízení vlády č. 480/2000 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením."

2. V § 37 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 34) zní:

"(3) Zaměstnavatel v návrhu na zařazení prací do kategorií uvede kategorii, do které navrhuje práci zařadit, údaje rozhodné pro hodnocení rizik podle zvláštních právních předpisů^{33b)} a prováděcího právního předpisu,³⁴⁾ počty zaměstnanců v jednotlivých kategoriích a opatření přijatá k ochraně jejich zdraví.

³⁴⁾ Vyhláška č. 89/2001 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli."

Poznámka pod čarou č. 35) se zrušuje.

3. V § 37 odst. 4 větě druhé se slova "měření souvisejících faktorů pracovních podmínek" nahrazují slovy "hodnocení rizik. O změně zařazení práce do kategorie rozhodne příslušný orgán ochrany veřejného zdraví".

4. V § 38 se za slova "podle § 37 odst. 3 a 4" vkládají slova "potřebná k hodnocení rizik".
5. V § 105 odst. 4 se slova "1. ledna 2002" nahrazují slovy "1. ledna 2003".
6. V § 106 odst. 1 větě první část textu za středníkem zní: "do kategorie druhé a třetí nejpozději do 1. ledna 2003.".
7. V § 106 odst. 1 věta poslední zní: "Výsledky měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek a výsledky zjištění druhu a typu biologického činitele musejí odpovídat stavu pracovních podmínek v době podání návrhu podle § 37 odst. 3.".
8. Část sedmnáctá se zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ
ÚČINNOST
§ 61

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2002, s výjimkou ustanovení § 19, 21, 22 a 37, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.

Poznámky pod čarou:

- 1) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Například občanský zákoník, obchodní zákoník, zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Například zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.
- 6) Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.
- 8) Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění zákona č. 358/1999 Sb.
Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí).
- 10) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- 11) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 12) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 13) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 14) Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení a o změně některých zákonů.
- 16) § 128 zákona č. 13/1993 Sb.
- 17) § 214 až 216 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 113/1997 Sb.
- 18) Například zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 19) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí, ve znění zákona č. 334/1992 Sb.
- 20) Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.
Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.
- 21) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.
- 22) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Přílohy č. 1 - 11 2002_086_Přílohy.rtf